

De zendbrief van Paulus aan de

Galaten

hoofdstuk 5

*Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft,
en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.*

Galaten 5:1

Hebreeuwse woorden worden gelezen van rechts naar links en ook de daarbij behorende getalswaarden.
Alles in deze uitgave mag gekopieerd en gebruikt worden, als het maar is tot eer van de Heere Jezus Christus.

Galaten 5

:1 Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

:1 Staat **dan**...!

Dit **dan** houdt in, dat staan mogelijk is op grond van wat duidelijk geworden is uit de voorgaande uiteenzettingen.

Zowel de Galaten als wijzelf, worden dus opgeroepen om te staan in de positie van vrijheid, waarin wij door de HEERE Jezus Christus gebracht zijn.

Want Christus is Degene Die ons verlost heeft uit het diensthuis, uit de slavernij der wereld en uit de slavernij van de dood.

En voorzover wij onder de wet geleefd hebben, heeft Hij ons dus ook verlost van de slavernij der wet.

Zoals het volk Israël in het verleden verlost werd uit de slavernij van Egypte, en verlost werd van haar eigen werken (uitgebeeld in hout, hooi en stoppelen, gebruikt om de tichelen te bakken in Gosen). Daarna werd zij geacht om, nu in vrijheid, de HEERE te dienen, namelijk om Hem na te wandelen in de woestijn, en om de HEERE een feest te vieren.

De geschiedenis van het volk Israël staat model voor de verlossing waaraan wij deel hebben gekregen.

Wij zijn verlost van de slavernij.

Wij zijn uit het diensthuis geleid.

Wij zijn verlost van de slavernij der wet (godsdienstige en wereldse beginselen).

Wij zijn verlost van het Oude Verbond der wet.

Wij zijn gebracht in de vrijheid, al is dit buiten de legerplaats en in de woestijn.

Daar zouden wij in vrijheid Hem feest vieren. (*1 Korinthe 5:7 en 8*)

Het feest van het Nieuwe Verbond!

Het feest van de Blijde Boodschap van Hem, Die ons een hartelijk "lachen" (Izaäk) heeft bereid.

Het is goed om nogmaals te bedenken, dat de slavernij van het volk

Israël in Egypte, een type, een afbeelding is van haar latere slavernij onder de wet.

Het bakken van tichelstenen, met daarin verwerkt "hout, hooi en stoppelen", is een type van de Jood, en van elk mens, levend onder de wet en onder de eerste beginselen der wereld.

1 Korinthe 3; Romeinen 9:

Via eigen werken (dat is hout hooi en stoppelen) probeert men zijn eigen gerechtigheid op te richten.

Maar deze slavernij van wet, zonde en wereld, ligt vanuit God gezien ver achter ons.

Wij verlangen, dat dit ook in praktische zin, steeds meer achter ons zou komen te liggen.

Wij zijn namelijk geroepen tot vrijheid.

Wij zijn verlost uit het diensthuis der slavernij!

Galaten 5:1:

We hebben deze oproep niet zozeer als een opdracht ontvangen, maar we zouden het wel zien als een sterke oproep en vermaning om in die vrijheid **te gaan staan**.

En om **staande te blijven** in de vrijheid, waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft.

Nu, op welke wijze de HEERE ons in de vrijheid geplaats heeft, weten wij.

Als het Lam Gods heeft Hij onze zonden, en de zonden der gehele wereld, weggedragen aan het kruishout.

Zó heeft Hij ons van elke slavernij gelost (verlost).

Door geloof in Hem en Zijn verlossing, hebben wij Zijn eeuwig Leven mogen ontvangen.

Met als gevolg, dat Hij ons in de vrijheid geplaats heeft.

Dit zou naar alle waarschijnlijkheid, onze eigen keuze niet geweest zijn.

Misschien wel voor onszelf, maar zeker niet voor de ander, om hem alle vrijheid te geven

Vele Christenen zeggen dan ook: **"Ja, maar dat gaat zo maar niet!"**

Maar zo moet het wel, want de HEERE wil dit namelijk zo.

De HEERE wil iets met ons, nu wij gelovigen geworden zijn.

Nu wij wedergeboren zijn tot kinderen Gods en wij door Hem geplaatst zijn onder het Nieuwe Verbond.

Nu wil de HEERE iets met ons, wat onder het Oude Verbond onmogelijk bleek te zijn.

We waren niet in staat om op Gode welbehaaglijke wijze de Levende God te dienen.

Maar nu wij kinderen Gods geworden zijn (*Galaten 4:1-7*), kunnen wij de HEERE wel dienen.

Namelijk door het Woord en het werk van de Geest van Christus in ons.

Wij zouden ons vrijwillig aan Zijn Werk in ons en aan ons, en eventueel door ons, overgeven.

Het Werk, wat Hij in en aan en door ons heeft **mogen en kunnen doen**, daar zullen wij zelfs voor beloond worden in de toekomst.

Het resultaat van het Leven en de werking van de Geest van Christus **nu** in ons, zal namelijk leiden tot onze aanstelling tot **zonen** Gods.

Maar, waar wij als gelovigen, namelijk als verlorene kinderen Gods, toch onder de wet en dus in slavernij blijven leven, zal er weinig reden zijn om aan te nemen dat wij, die nu **kinderen** Gods zijn (en ook blijven hoor), in de toekomst tot **zonen** van God aangesteld zullen worden.

Romeinen 8:1-17:

Hier vinden we dezelfde gedachte.

Alleen degenen die **niet** meer geleid worden door de wet, de zonde en het vlees, maar die geleid worden **door de Geest** van Christus, die zullen **tot zonen worden aangesteld**.

Galaten 4:1 e.v.:

Zoals we eerder gezien hebben, werd ons deze gedachte via plaatjes al geschilderd.

Want Izaäk en Ismaël werden ons daarin tot voorbeeld gesteld.

Ismaël is de zoon van Abraham die geboren werd uit de slavine Hagar. Ismaël werd dus geboren als slaaf.

Hoewel Ismaël wel **een kind** van Abraham was, zou hij niet **tot zoon** van Abraham gesteld worden.

Hij werd zelfs uitgedreven, want de slaaf **zal niet erven met de "vrije"**.

Izaäk, geboren uit Sarah, uit de “vrije”, en **ook een kind** van Abraham, werd wel tot zoon, tot eerstgeborene, en tot erfgenaam gesteld. Hoewel Izaäk later geboren werd dan Ismaël.

Hebreeën 10:

Maar ja, de HEERE neemt altijd het eerste weg, om het tweede te stellen. De eerste, de natuurlijke mens in Adam, zal moeten verdwijnen, want alleen de tweede, de nieuwe mens in Christus, blijft. De gelovige in Christus die onder de wet leeft, zal niet erven met degene die uit de rijkdom van Gods genade leeft.

Hebreeën 12:16 e.v.:

Nog een voorbeeld over degene die de erfenis ontvangt, maar nu één generatie later.

Via Jacob en Ezau wordt ons geschilderd dat wij niet als Ezau, om een spijze (= dat wat onze oude mens onderhoudt en instand houdt) ons eerstgeboorterecht zouden weggeven.

Omdat wij ons blijven richten op de “rode” aardse dingen en op het **hier en nu**.

Wij hebben nu eenmaal deel gekregen aan de Eerstgeborene, namelijk aan Christus en aan Zijn Lichaam.

Wij hebben deel gekregen aan deze Gemeente van eerstgeborenen.

Dus zouden wij ons richten op de blauwe en dus hemelse dingen, op het **nu en later**.

Het is de bedoeling dat wij in overeenstemming dáármee wandelen.

En terugkomend op Galaten 4:

Hagar = de moeder van Ismaël

= type van het Joodse volk, de twee stammen, zoals het in het verleden leefde onder het Oude Verbond der wet

= **גג** = 200.3.5 = Hagar

= anagram = **גג** = 3.200.5 = dood; doden

Sarah = de moeder van Izaäk

= type van Efraïm, de tien stammen, waaruit de gemeente tevoorschijn zal komen

Ismaël = type van de Joodse volk, de twee stammen, na de opstanding van Christus

Nog steeds (ten onrechte), levend onder de wet, in slavernij

Izaäk = lachen; type van het Zaad (= Christus)

vervolgens is hij een type van allen, die in onze Bedeling in Christus zijn
= type van Christus en de gemeente, levend onder de genade en in de blijdschap en vrijheid van het Nieuwe Verbond

:1 Dus:

Staat dan ook in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid (dat is de wet) bevangen. (= gevangen, opgesloten)

Want het is een juk dat wij, noch onze vaders **hebben kunnen dragen**.
(*Handelingen 15:10*)

Deze gelovige Galaten (en daarmee alle gelovigen in Christus) worden hier door de apostel Paulus opgeroepen, om **te staan in de vrijheid** en om daarin **stand te houden**.

En dit zou zeker voor deze Galaten duidelijk moeten zijn.

We gaan dit nu niet meer verder toelichten, want dat hebben we al in Galaten 1 gedaan, maar deze Galaten (gelovigen uit de tien stammen) **hadden altijd al de vrijheid gezocht** en nu laten zij zich alsnog onder wetten en regels brengen.

Zij (dat is de tien stammen), die nooit onder godsdienstige wetten en regels hadden willen leven, en daarom van de HEERE de Naam Israël mee gekregen hadden, laten zich nu alsnog onder wetten en regels plaatsen.

En dit opnieuw door Juda, de twee stammen, namelijk door godsdienstige Joden!

Waarom laten jullie je betoveren door hen, die jullie opnieuw de wet voorschrijven?

Blijf staan in het geloof en in de genade, en in de Vrijheid met welke Christus u **werkelijk vrijgemaakt hééft**.

Wordt toch niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen (dat is een slaaf der wet).

Hoewel deze Galaten dus op letterlijke wijze uit Sarah waren voortgekomen, is het tóch niet ècht van wezenlijk belang wie deze Galaten van nature waren.

Wat veel belangrijker, en wat ook duidelijk in deze brief naar voren komt, is, dat zij Christenen geworden zijn omdat zij wederom geboren zijn, namelijk kinderen Gods geworden zijn.

Dat is veel essentiëler, dan wie of wat zij (en wij) van nature waren. Of hun natuurlijke geboorte nu uit Sarah, of uit Israëel, of uit een deel van Israëel, of uit de heidenen was, is niet meer van belang.

Overigens is die eerste geboorte natuurlijk wel noodzakelijk, om wedergeboren te kunnen worden.

Van essentieel belang is echter

- : hun (en ook onze) wedergeboorte
- : wie zij (en wie wij) door wedergeboorte geworden zijn
- : dat wij door God Zelf in de vrijheid gesteld zijn van het Nieuwe Verbond
- : dat wij door God Zelf gezegend zijn met elke geestelijke zegening in de hemel in Christus.

De positie die wij zouden innemen is dan ook, daar waar we daadwerkelijk in die vrijheid gaan staan en daarin wandelen, namelijk in vrijheid leven.

Daar waar wij in die vrijheid staan, of léren om in die vrijheid te gaan staan, daar zullen wij ons steeds meer onttrekken aan alles en iedereen, die in de praktijk níet vrij is.

De wereld, de natuurlijke mens en de godsdienstige mens, is niet vrij! Hoewèl godsdienstigen (zie Johannes 8:33) tot de HEERE zeggen, dat zij altijd “vrij” zijn geweest.

De HEERE Jezus antwoordt daarop

- : “Ieder die de zonde doet (daarin zijn leven zoekt), is slaaf van de zonde”
- : “Ieder die onder de wet leeft, is slaaf der wet”
- : “Ieder die in de wereld leeft, is slaaf van de dood”

Daar waar wij eeuwig Leven hebben ontvangen, daar waar wij uit God geboren zijn, en daar waar wij bovendien met Christus gezet zijn in de hemel, daar zijn wij **vrij**gemaakt van alles wat ons bond.

Het enige wat ons (tot op zekere hoogte) nog steeds bindt, is ons lichaam. Wij stemmen dan ook met de apostel Paulus in, dat: het ontbonden worden van het aardse lichaam en met Christus te zijn, uiteraard verreweg het beste is! (*Filippenzen 1:23*)

Maar zover is het nog niet.

Want wij zijn wel met Christus **ontbonden** van de zonden en van de dood, van de wet, van de oude mens en van de wereld, maar nog **gebonden** aan het lichaam.

We zijn nog in ballingschap, in dit oude lichaam.

Het positieve hiervan is, dat, zolang wij nog in dit oude lichaam zijn, wij de gelegenheid krijgen om van kind van God, op te groeien tot zoon van God.

Zolang wij, in dit lichaam, de gelegenheid hebben om God te dienen, en zolang wij in dit lichaam, bekwaam gemaakt zijn (bekwaam gemaakt worden) door onze Hogepriester om de Levende God te dienen, is er met het hebben van dit lichaam niets mis.

Op de langere termijn natuurlijk wel, want het lichaam laat het op een gegeven moment afweten en daarom verwachten wij onze Zaligmaker uit de hemel, Die onze vernederde lichamen veranderen zal, en ze gelijkvormig zal maken naar Zijn heerlijk Lichaam.

Maar terug naar ons onderwerp:

We zijn nu reeds vrijgemaakt van de heerschappij van de wet en van de zonden, en vrijgemaakt van de heerschappij van de dood.

Als het goed is, heerst er nu een Andere en veel grotere Macht in ons.

De grootste Heerschappij in ons leven, is de Geest van Christus.

De HEERE Jezus Christus, Die het Hoofd is van alle leden van Zijn Lichaam, de gemeente.

Vandaar dat de brief aan de Hebreëen ons steeds oproept om te naderen tot de Genadetroon en om ons te stellen onder de heerschappij van Zijn genade.

Daarmee melden wij ons vrijwillig bij onze Hogepriester, om in Zijn dienst te staan.

En dus:

- :1** Staat dan ook in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid (dat is de wet) bevangen (= gevangen, opgesloten).

- :1** De natuurlijke mens is niet geneigd om de vrijheid te zoeken en een gelovige ook niet.
Een verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat daar, waar men in de vrijheid staat, men zelf de volle verantwoordelijkheid draagt.
Waar men beheerst wordt door iets of door iemand anders, draagt die iets of iemand anders de volle verantwoordelijkheid.
Zo zou het bij een gelovige niet zijn.
Hij of zij zou zijn eigen verantwoordelijkheid dragen.

Wij zouden als gelovigen, de volle verantwoordelijkheid nemen voor ons leven.

Als wij in de vrijheid willen gaan staan, dan zullen wij de daarbij behorende verantwoordelijkheden ook dragen.

Eén van die verantwoordelijkheden is, dat wij ons zouden stellen onder de Heerschappij van de genade.

Mocht u nu zeggen, dat wij dan toch iets van ons afschuiven, dan is dat wel zo, maar dan wel bij Hem, bij Wie het thuis hoort, namelijk bij de HEERE Christus.

Romeinen 12:1 en 2:

Wij stellen onze levens beschikbaar aan de Hogepriester van het Nieuwe Verbond, opdat wij onder leiding en verantwoordelijkheid van die Hogepriester, de Levende God als priesters zouden dienen.

En dát is onze verantwoordelijkheid!

We zijn nu eenmaal op grond van onze wedergeboorte: priesters!

Op grond van het feit, dat wij eerstgeborenen zijn van de Nieuwe Schepping, zouden wij ons melden bij de Hoofdpriester, om van Hem priesterlijke verantwoordelijkheden opgelegd te krijgen.

Nu wij, op grond van geloof, priesters geworden zijn van het Nieuwe Verbond, zouden wij onze levens en onze lichamen beschikbaar stellen aan de Hogepriester van dit Nieuwe Verbond.

Denk daarbij niet, dat wij voor priesterlijk werk niet geschikt zijn.

Wij geloven toch, dat de HEERE bij machte is het “willen en het werken” in ons te bewerken?

Daarom geven wij onze levens aan Hem en Hij zal Zijn werk in ons doen. Waar wij onszelf aan Hem wijden, daar zal Hij Zijn werk in en aan en door ons doen.

Hij zal ons dan gebruiken in overeenstemming met Zijn beloften.

Daar gaat het hier dan ook over, want:

- :2** Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, **dat Christus u niet nut zal zijn.**
- :3** En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen.
- :4** **Christus is u ijdel geworden**, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; **gij zijt van de genade vervallen.**

:2 Dit wordt gezegd aan mensen, voor wie Christus ooit wel tot “nut” was. Namelijk tot gelovigen, tot wedergeborenen in Christus.

Efeze 1:7:

Want in Hem hebben wij de verlossing, namelijk de vergeving der misdaden naar de rijkdom Zijner genade, ontvangen.

1 Petrus 1:3:

Wij zijn wedergeboren tot een Levende Hoop, door de opstanding van Christus.

Wij hebben deel gekregen aan het Leven van Christus, en wij hebben dus deel gekregen aan de Heilige Geest.

Nu zou je dus hierbij deze vraag kunnen stellen:

Als men dan deel heeft gekregen aan de zegeningen van Christus, waarom zou Christus ons dan nu niet meer tot “nut” zijn?

Nu, het antwoord is eigenlijk al eerder gegeven.

Wij zouden, nu wij van elke slavernij verlost zijn en elke Geestelijke zegening in de hemel, in Christus ontvangen hebben, onze levens beschikbaar stellen aan de HEERE Jezus Christus, danwel aan de Geest van Christus Die in ons is, opdat Hij ons tot “Nut” zou zijn **in onze dienst aan de Levende God.**

Hebreeën 4:

Daarom stellen wij ons voor, of naderen wij tot, de Troon van God, om in onze dienst aan de Hogepriester van het Nieuwe Verbond, van Hem te ontvangen genade, barmhartigheid en hulp te bekwamer tijd.

Hulp: **om God te dienen!!**

Wij stellen namelijk onze levens beschikbaar aan Christus opdat Hij ons tot **Nut** zou zijn en wij zouden leven uit de rijkdom van Zijn genade waarmede Hij overvloedig is over ons.

Door jezelf weer te stellen onder de slavernij der wet en onder de werken der wet, en niet te blijven staan in de genade en in de vrijheid, kan Christus u **niet tot nut zijn.**

Onder de wet kunnen wij namelijk Gode nooit welbehaaglijk zijn **en Hem niet dienen.**

Dan is Christus u **ijdel**, namelijk zonder enige inhoud en betekenis. Je bent dan van de genade vervallen.

Je leeft niet uit de genade, maar onder de wet.
Genade en wet zijn elkaars tegenpolen en kunnen niet gemengd worden.

Het "nut" van Christus is juist, dat Hij ons genade geeft!

Genade, om in het leven van alle dag, de Levende God **te mógen en te kúnnen dienen**.

De HEERE geeft ons genade voor genade.

Hij heeft ons niet alleen genade gegeven, om **een kind van God te worden**.
Hij heeft ons ook genade gegeven om, in de praktijk, **als kind van God te leven**.

Om vervolgens, door diezelfde genade, tot **Zoon van God** te worden gesteld!

En dat ondanks onze zonden, ondanks onze tekortkomingen, ondanks dat wij nog leven in een vernederd en zondig lichaam.

Wij zijn ondanks al deze dingen, toch bekwaam gemaakt om de Levende God te dienen.

Deze bekwaamheid komt alleen tot stand door het werk van onze Hogepriester.

Want God rekent niet in de eerste plaats met alle verschillende gelovigen in Christus.

God rekent met Zijn Hogepriester, namelijk met Christus.

Namelijk met Zijn Zoon.

Hij heeft Hem Zelf gesteld heeft tot Koning en Hogepriester van het Nieuwe Verbond, naar de Ordening van Melchizedek.

Onze dienst aan God, loopt alleen via de HEERE Jezus Christus.

Efeze 1:

Vandaar ook, dat wij gezegend zijn met elke Geestelijke zegening in Christus, en in de hemel.

We zijn uitverkoren en geroepen in Christus!

We zijn tevoren verordineerd tot aanstelling tot zonen!

We zijn begenadigd in de geliefde Zoon!

We hebben de verlossing door Zijn bloed, de vergeving der misdaden!

We zijn bekend gemaakt met de Verborgenschap van Zijn wil!

We zijn Zijn erfdeel geworden!

Wij zijn verzegeld met de Geest der Belofte, Die het onderpand is onze erfenis!

De verbindingslijn tussen ons en de Levende God, loopt alleen via Christus.

Wij naderen tot God, via Christus.

God nadert tot ons, via Christus.

God spreekt tot ons, via Christus.

God ziet ons volmaakt, in Christus.

Als er werk gedaan moet worden tot opbouw van de gemeente, dan is de opdracht gegeven aan Christus.

Hij is Degene Die dit werk uitvoert via ons, namelijk via de leden van Zijn Lichaam.

Via de priesters, die onder Zijn verantwoordelijkheid staan.

Dan wel via Zijn volk, waarvan Hij Hogepriester is.

Dus:

Sta dan in die vrijheid...!

Leef uit die vrijheid...!

Als wij niet vrij zijn, en dus wèl slaven zijn, **dan kunnen wij God niet dienen.**

Als wij slaven zijn van zonde, wet, dood, enz., hoe zouden wij dan nog iemand anders "vrijwillig" kunnen dienen?

Wij zijn namelijk slaven.

Het is zelfs zo, dat als je van iemand slaaf bent, heb je niet de vrijheid om daarnaast **óók** nog iemand anders te dienen.

De diepere betekenis:

Je hebt niet de vrijheid om zowel het Oude als het Nieuwe Verbond te dienen.

Dat is namelijk onmogelijk!

Mattheüs 6:24; Lukas 16:13:

De HEERE Jezus zegt ook niet voor niets: je kunt geen 2 heren, namelijk het Oude Verbond **èn** het Nieuwe Verbond, dienen.

Onder de wet is men slaaf, namelijk lijfeigene.

Als men lijfeigene is, heeft men niets over zichzelf te vertellen.

Als men slaaf en lijfeigene is van God, kan men er niet eens voor kiezen om **vrijwillig** de Levende God te dienen.

Een slaaf kan en mag niet anders en is verplicht zijn Heer en Meester te dienen.

Maar... nu wij in Christus onttrokken zijn aan de slavernij van wet, zonde en dood, zijn wij dus vrij van alle slavernij.
Nu wij vrij zijn, is het de bedoeling, dat wij ons **vrijwillig** en met ons hart, beschikbaar stellen voor onze dienst aan Hem.

**Dat zou niet kunnen, omdat wij nog steeds zondaren zijn.
Maar daarom loopt de verbindingslijn naar God niet via Mozes,
maar via Christus.**

In de Hebreënbriev worden wij daarom dan ook met grote nadruk opgeroepen, om vrijmoedig te naderen tot de troon der genade.
Van nature zijn wij niet geneigd om tot de troon van God te naderen, omdat wij weten dat we tekort schieten, en dat is ook absoluut zo.
Niettemin zouden wij vrijmoedig en in het volste vertrouwen naderen tot de HEERE Jezus Christus, Die gezeten is op Gods troon, de troon der genade.

In Hem zijn wij verlost en ontvangen wij volkomen vergeving en worden wij kinderen Gods.

In Hem worden wij bekwaam gemaakt om dienaren te zijn van het Nieuwe Verbond, **der genade**. (2 Korinthe 3)

Maar dan moet je wel eerst **in de vrijheid gaan staan**.

Als wij ons niet bewust zijn van die vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, dan kunnen wij ons ook niet **bewust vrijwillig ter beschikking stellen** om de Levende God dienen.

Als men die vrijheid niet verstaat blijft men leven **in slavernij onder de wet**, en daar is de Levende God heel ver weg en kun je niet zomaar tot Hem komen.

Het eigen ongeloof staat dan in de weg om Hem vrijmoedig te naderen.

Men kan niet vrijmoedig zijn, omdat men zich, door de ons veroordelende wet, bewust is en blijft van eigen zonden en tekorten.

Men moet aanvaarden dat men een zondaar is en dat wij de wet niet kunnen volbrengen. Op grond daarvan zou men met een vertrouwenshart, dus in geloof, de HEERE Jezus Christus aanroepen en om genade vragen, waardoor men wedergeboren wordt.

Vervolgens zou men die genade van God ook aanvaarden en in vrijmoedigheid naderen tot Zijn troon der genade en leren vertrouwen op en leven uit de heerschappij **der genade**.

Dus de HEERE niet meer te dienen onder de wet, want **daar ís God niet mee gediend.**

Wij zouden de HEERE dienen, door te vertrouwen op en te leven uit de overvloeiende rijkdom van Zijn genade. Voor onszelf en voor anderen.

Romeinen 8:7:

Want het vlees onderwerpt zich der wet Gods niet, **en kan ook niet.**

Als het vlees dit dus niet kan, dan moet het toch duidelijk zijn, dat de HEERE **niet eens wil dat wij dit toch zouden proberen.**

Hij zegt namelijk Zelf, **dat dit niet kan.**

En als door een leven onder de wet, de zonden alleen maar bovenmatig toenemen, dan denken we toch niet echt **dat de HEERE wil dat wij onder die wet blijven leven?**

Natuurlijk niet!!

Daarom wordt ons door de HEERE iets totaal anders voorghouden.

Galaten 5:1:

Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

Daarom ook zijn we blij als iemand tot geloof komt in de HEERE Jezus Christus en de prediking begrijpt en weet dat men niets meer moet of niet mag.

Dat men begrijpt wat het betekent om een kind van God te zijn geworden: dat men eeuwig leven heeft ontvangen en een plaats in de hemel heeft, **op grond van geloof alleen.**

En dat daarbij behoort dat men in de vrijheid gesteld is.

Daarna komt er nog wel wat meer, maar dit zou men eerst maar eens even laten bezinken, leren begrijpen en zich eigen maken.

Pas daarna zal men leren, dat men niet alleen naar de hemel zal gaan in de toekomst, maar **dat men nu reeds**, met Christus in de hemel is gezet.

Dit is zwaardere kost, om te begrijpen.

Namelijk dit, dat men nu al deel uitmaakt aan hemelse dingen en dat men daarin betrokken kan zijn.

Ook al ziet men dit nog niet met zijn fysieke ogen, toch is dit wel de gelijk de waarheid.

Men zal ontdekken, vanuit het Woord, dat nu men een kind van God geworden is, het de bedoeling is dat nu men vrijgemaakt is, men die vrijheid ook zou gebruiken om Hem te dienen, Die ons heeft vrijgemaakt.

Eerst was men slaaf van van alles en nog wat in de wereld van de 7 dagen en was men onbruikbaar voor elk Gode aangenaam werk. Maar door gehoor te geven aan het Woord van de HEERE Jezus Christus, heeft men zich het oor laten vastpriemen aan de levende Deur. Als een nieuw schepsel in Christus, kan men nu wel de HEERE op adequate wijze dienen. Niet omdat het moet, maar uit eigen vrije wil!

Dit wordt prachtig geïllustreerd door de wet zelf.

Exodus 21; Deuteronomium 15:

Als men iemands slaaf was, dan kon deze slavernij hooguit zeven jaar duren.

Volgens de wet moesten alle slaven in het zevende jaar, namelijk in het sabbatjaar, worden vrijgelaten.

Hoewel het vrij zeker is, dat Israël zich ook aan deze wet niet hield.

Stel dat deze wet uitgevoerd werd, waardoor een slaaf in het zevende jaar vrij kwam. Dan was het mogelijk dat de volgende situatie zich voordeed. De slaaf wilde niet bij zijn HEER(E) weg, omdat hij tevreden was bij zijn HEER(E) en, nu hij de vrijheid had gekregen, wilde hij die gebruiken om zijn HEER(E) vrijwillig te dienen.

Dus niet meer als slaaf en lijfeigene, maar vrijwillig, in de dienst van diezelfde HEER(E)!

En dit kon!

Dan moest het oor van die, nu vrije man, met een priem aan de deurpost van het huis van zijn HEER(E) gepriemd worden.

Zo werd zijn oor "doorboord".

Psalms 40:7:

Woorden die gelegd werden in de mond van de HEERE Jezus Christus:

"Gij hebt Mij het oor doorboord."

Ik ben nu vrijwillig Uw dienstknecht!

U begrijpt dat deze uitspraak pas van toepassing werd, na de dood en opstanding van de HEERE Jezus.

Nadat Hij de reinigmaking onzer zonden in Zichzelf teweeg gebracht had.

In Zijn opstanding heeft Hij aan God beloofd om nu een ander werk te verrichten.

Nog meer uitspraken uit **deze Psalm** worden uitgebreid geciteerd in Hebreëen 10:5-15.

Ook deze uitspraken worden toegepast op de HEERE Jezus Christus, na Zijn opstanding.

Zoals: Zie Ik kom (**uit eigen vrije wil**) om Uw wil te doen o God.

Het doorboren van Zijn oor heeft uiteraard dezelfde strekking.

Het toebereiden van Zijn Lichaam (**dat zijn u en ik en alle leden van de gemeente**) heeft óók deze strekking.

Dit betekent, dat ook wij door de HEERE betrokken worden in Zijn dienst aan de Vader

En in verband met het andere volk, namelijk het volk Israël, in de toekomst:

Romeinen 7:1 e.v.:

Israël werd geacht getrouwd te zijn met de HEERE **onder het Oude Verbond**.

Dit huwelijksverbond is geldend, zolang haar Man en HEERE leeft.

Wanneer de Man, namelijk de HEERE, gestorven is, zo is de vrouw (= Israël) vrij van de wet des Mans en kan zij trouwen met wie zij wil.

Na de dood van de HEERE Jezus, kan Israël zich verbinden met wie zij wil en Diegene **zou zij dan vrijwillig dienen**.

Paulus zegt dan ook, dat Israël nu is vrijgemaakt van dit Oude huwelijksVerbond.

Israël heeft nu de vrijheid om zich vrijwillig te verbinden met een andere Man.

Paulus zegt, dat Hij wel Iemand kent, Die uitstekend bij haar zou passen. Namelijk Diegene, Die uit de dood is opgestaan.

Dus: **Staat dan in de vrijheid!**

Als je vrij bent, kun je en mag je alles en iedereen dienen.

Dit wordt ons overigens niet aanbevolen, **maar het kàn wèl**.

Er is niemand die je dit verbieden kan, maar het zou onverstandig zijn om weer slaaf te worden, maar dan van iets anders.

Gebruik die vrijheid niet als oorzaak voor het vlees!

Zelfs aan de “op het vlees gerichte” Korinthiërs, zegt de apostel Paulus:
Alles is mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. (1 Korinthe 6:12)
Alles is mij geoorloofd, maar niet alles is tot stichting. (1 Korinthe 10:23)
Alles is mij geoorloofd, maar niet alles is tot opbouw van het Lichaam van Christus!

U begrijpt wat Paulus zegt?

Alles is mij geoorloofd.

Dus is ook de Korinthiërs (en u en mij) alles geoorloofd.

Je mag als gelovige alles en er is niets wat moet.

Ons criterium zou echter zijn, of de dingen die wij willen doen tot opbouw zijn van ons persoonlijk geloof en of die dingen tot opbouw zijn van het Lichaam van Christus!

Alle dingen zijn ons geoorloofd.

Het is evenwel Gods wens, en dit is ook eigenlijk de bedoeling, dat wij, gebruik makend van de vrijheid die wij nu in de HEERE Jezus Christus hebben, met Christus, de Levende God vrijwillig zouden dienen.

Dat was in ieder geval wel de boodschap die wij uitdroegen, toen wij ons aan de Levende Deur lieten priemen.

De dingen van de HEERE zijn heel andere dingen, dan die wij eerst gediend hebben en waar wij nog slaaf van waren ook.

Slaaf van de wereld, de wet, de zonde, en het vlees.

Als wij dit willen, **hebben we de vrijheid om alsnog deze dingen te dienen.**

Maar de aanbeveling is uiteraard, dat wij, nu wij vrij zijn, de Levende God zouden dienen.

Want daartoe zijn wij nu ook bekwaam gemaakt.

Wat onder het Oude Verbond der wet absoluut niet kon, is onder het Nieuwe Verbond der genade ineens wel mogelijk.

Het Joodse volk en ook vele Christenen, denken en zeggen tot in onze dagen toe, dat, als er maar een wet is die zegt wat je doen of laten moet, het wel goed komt met de mens.

Maar de ruim 1600 jaar geschiedenis van het volk Israël heeft juist het tegendeel bewezen.

De zonden en de overtredingen namen (en nemen) door de wet juist bovenmatig toe.

We hebben in de Bijbel een uitgebreid verslag van een volk, dat onder de wet leefde, maar zie eens waar een leven onder de wet toe leidde.

Het leidde tot vervolging en moord op de Verlosser.

Het leidde en leidt nog steeds, tot vervolging en tot lastering van de Zijnen.

Bij Christenen leidt het er toe, dat zij de HEERE Jezus Christus elke dag opnieuw kruisigen en daar helemaal niet mee zitten, want zij blijven liever onder die wet.

Er wordt in ieder geval gedemonstreerd, dat een opgelegde wet geen enkel positief resultaat met zich meebrengt.

Vanaf Zijn opstanding demonstreert de HEERE dat, hoewel de macht van de zonde en van de oude mens weliswaar groot zijn, wanneer de HEERE Zijn Woord, Zijn Geest, Zijn Leven, in onze vlezigen harten schrijft, het Leven van Christus **de overwinning en de heerschappij** heeft in onze oude mens.

Hoewel de oude mens vroeger dus niet in staat was om de HEERE te dienen door een leven der wet, nu, door het Leven en de Geest van Christus in hem, is hij wel in staat om de Levende God te dienen.

Een gelovige doet dat ook!

Weliswaar niet iedere wedergeborene.

Waarschijnlijk **véle Christenen níet**.

Dit komt omdat een wedergeboren Christen toch weer kiest voor het "oude leven" en voor een leven onder de wet, een leven in slavernij, in plaats van te kiezen voor het leven onder de genade en in de vrijheid van het Nieuwe Verbond.

Maar waar een mens werkelijk vrij is en zich bewust is van die vrijheid, en waar er dus niemand meer is die zegt wat hij doen en laten moet, daar kan die mens leven tot eer en heerlijkheid van God en is die mens in staat om de HEERE op Gode aangename wijze te dienen.

Dat de natuurlijke mens het met deze zienswijze, met deze Blijde Boodschap, niet mee eens is, kan best zijn.

Daarom is het ook zo waar wat de HEERE door de mond van de apostel Paulus, hierover zegt:

Galaten 1:11 en 12:

Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Deze Blijde Boodschap van genade en van vrijheid, **blijkt nog te werken ook.**

Paulus weet heel goed waar hij over spreekt, want hij heeft dit zelf ondervonden.

Toen hij als Saulus onder de wet leefde, diende hij de HEERE **juist niet**, hoewel hij **dacht** dat hij de HEERE **wel** diende.

Handelingen 9:4 en 5:

En ter aarde gevallen zijnde, hoorde hij een stem, die tot hem zeide: Saul, Saul! wat vervolgt gij Mij?

En hij zeide: Wie zijt Gij, Heere? En de Heere zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Het is u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan.

Zie ook: *Handelingen 8:3; 22:7; 26:14; Galaten 1:13; 1:23; Filippenzen 3:6; 1 Timotheüs 1:13.*

Saulus, levend onder de wet, kende de HEERE niet eens.

Hoewel hij meende de HEERE te kennen en te dienen.

Door een leven onder de wet was Saulus een totaal verkeerde weg ingeslagen.

Saulus deed het tegenovergestelde van dat, wat de Schepper van Zijn schepsel zou hebben mogen verwachten.

En nadat Saulus alleen nog maar een beroep kon doen op de genade Gods, heeft hij geleerd dat hij niet een Saulus (= **uitverkorene**) was, maar dat hij een Paulus (kleintje, belemmerd) was.

Van een uitverkorene (naar menselijke normen), naar een kleine en belemmerde man.

Hij heeft geleerd dat de genade Gods **meer dan genoeg was**, om de Kracht Gods in zijn zwakheid te volbrengen.

Deze zwakke Paulus is uit de rijkdom van Gods genade dan ook één van de sterkste dienstknechten van de HEERE geworden.

Op grond van geloof werd hij alsnog een **uitverkoren man, maar nu in Christus.**

Dus eerst: We zouden de genadegift, die God ons in Christus Jezus geschonken heeft, aannemen.

Vervolgens zouden wij uit genade leven en in de vrijheid gaan staan
Want pas dan kunnen wij de Levende God dienen!

En terug naar het schriftgedeelte:

:2 Zo gij u laat besnijden, dan is Christus u niet nut.

Als je eenmaal aan de wet, of aan een artikel van de wet begint, dan moet je de hele wet houden.

Je kunt niet kiezen en het ene deel der wet wel doen en het andere deel niet doen.

Het is : **of helemaal wèl**

: of helemaal níet

Aangezien het **onmogelijk is de hele wet te doen**, begin er dan ook niet aan.

Het zou ook hypocriet zijn de schijn op te houden, **alsof dit wel lukt.**

Dus: ook geen vleselijke besnijdenis meer.

Want als men zich laat besnijden om **wettische, en dus om godsdienstige redenen**, dan is **Christus u niet nut.**

:3 Want ik betuig wederom, een iegelijk mens die zich laat besnijden (om wettische en dus om godsdienstige redenen), dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen.

:3 Als je de eis der wet niet kunt volbrengen, begin er dan ook niet aan.
Dus ook niet meer proberen, want:

:4 Als gij door de werken der wet gerechtvaardigd wilt worden voor God, dan is Christus u niet tot nut, want gij zijt (in de praktijk van uw leven) van de genade vervallen.

:4 Waar wij ons stellen onder de wet, **daar wijzen wij de genade van God af!**

Dit laatste is waarschijnlijk niet wat degenen die zich onder de wet stellen bedoelen, **maar dit gebeurt wel zo.**

Waar wij kiezen voor de wet, daar sluiten wij ons af voor de genade Gods.
Waar wij niet naderen tot de troon der genade van de Hogepriester

van het Nieuwe Verbond, daar kunnen wij van Hem dan ook geen genade, barmhartigheid en hulp ter bekwamer tijd ontvangen.

Dat ligt niet aan de Hogepriester, maar dat ligt aan degenen die niet uit Zijn genade wensen te leven.

Zij staan met hun rug naar de Heere Jezus Christus en zijn druk bezig om zichzelf te reinigen.

Als wij de genade van de Hogepriester van het Nieuwe Verbond niet meer ontvangen, omdat wij terugkeren naar een leven der wet, dan betekent dit, dat wij niet in staat zijn om de Levende God te dienen.

Wij verwachten het dan van onszelf en zijn weer op onze eigen kracht aangewezen.

Maar zo doen wij niet, zegt de apostel Paulus:

:5 Want wij verwachten door den Geest, **uit het geloof**, de hoop der rechtvaardigheid.

:5 Wij verwachten het dus **niet van de wet** en **niet van de werken van het vlees**, want het Oude Verbond der wet, gelegd op het vlees, is **een bediening des vleses**.

Een bediening des doods.

Een dienst van en aan de dood.

Een bediening der verdoemenis. (2 Korinthe 3:7 en 9)

Dienst van en aan de verdoemenis.

Het Nieuwe Verbond der genade is een **bediening des Geestes**.

(2 Korinthe 3:8)

Een bediening der **rechtvaardigheid, overvloedig in heerlijkheid**.

(2 Korinthe 3:9)

Wij verwachten **door de Geest** (en dus niet uit de werken der wet) **gerechtvaardigd** te worden en **heerlijkheid te ontvangen**.

Hoop is namelijk een zekere toekomstverwachting.

Onze toekomstverwachting is niet gebaseerd op de wet en op de werken van ons vlees, maar onze toekomstverwachting is gebaseerd op de werking van de Geest Gods in ons.

Op grond van ons geloof, verwachten wij die toekomstige rechtvaardigheid en heerlijkheid.

Wij vertrouwen erop dat de HEERE Zijn beloften aan ons vervullen zal.

Dat is ons geloof!

Hierbij gaat het dus niet over de rechtvaardigheid voor God, die wij op grond van geloof, ontvingen bij onze wedergeboorte.

“Hoop der rechtvaardigheid” spreekt over ons leven nu, **na** onze wedergeboorte.

Wij verwachten namelijk in de praktijk van ons leven, op basis van onze overgave aan de werking van de Geest van Christus in ons, door de HEERE gerechtvaardigd te zullen worden, namelijk tot zoon van God aangesteld te zullen worden in de toekomst.

Te zullen délen in de heerlijkheid van Christus.

Dit betekent dat de HEERE ons dan niet alleen erkent **als kind van God**, maar dat Hij ons in de toekomst, op grond van een bewust vertrouwen op Hem, tot **zoon van God** zal aanstellen.

Omdat wij tijdens ons aardse leven Zijn **trouwe dienstknecht** geweest zijn.

Omdat wij, in de praktijk van ons leven, uit Zijn rechtvaardigmaking geleefd hebben en Zijn genade gehanteerd hebben.

Dat is onze hoop!

Dat is wat wij met stellige zekerheid verwachten in de toekomst!

Zijn Geest zal ons uit genade en op grond van geloof rechtvaardigen en ook rechtvaardig maken in de praktijk van ons leven.

De goede werken die wij daarbij doen, zijn niet die werken die uit onze oude mens en uit ons natuurlijk denken voortkomen, maar het zijn goede werken die voortkomen uit het in ons werkende geloof van de Heere Jezus Christus en die gebaseerd zijn op Zijn rechtvaardigheid.

Het zijn die goede werken, die het Leven van de HEERE in ons werkt. Het is de Geest van de HEERE Die het willen en het werken in ons bewerkt.

Beide het **willen** en het **werken**.

Filippenzen 2:13:

Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar *Zijn* welbehagen.

De HEERE zal ons de wil, de kracht, de gelegenheid en de hulp geven, om die goede werken ook in de praktijk van ons leven te werken.

Het begint echter met: **“Willen wij de HEERE dienen, of niet?”**

Zo ja?

Dan zal de HEERE ons **gelegenheid geven**, om Hem in de praktijk van ons leven van alledag, ook daadwerkelijk te kunnen dienen.

Niet door de wereld te verbeteren.

Niet door de werken Gods in de wereld te zichtbaar te maken.

Niet door er een betere samenleving van te maken.

Niet door te strijden tegen milieu vervuiling en de aantasting van ozonlaag.

Niet door een eerlijke verdeling van geld en goederen.

Niet door veel mensen tot geloof te brengen en de gemeente in kwantiteit te doen toenemen.

Niet door bidmarathons te houden.

Niet door stemmen op christelijke partijen enz.

Niets van dit alles!

Het eerste doel van het werk Gods is **dat wij geestelijk volwassen zouden worden**.

Zijn doel is dat wij **toenemen in kennis van Hem** en daardoor opgroeien in geloof.

Zijn doel is dat ons **vertrouwen op onze Heiland** getraind en daardoor sterker wordt.

Dat wij daardoor verantwoordelijkheid leren dragen, en dat wij leren om te **blijven staan in genade en vrijheid**, ondanks alle moeilijkheden en tegenstand.

De HEERE wil je bekwaam maken om je te betrekken in Zijn werk.

Het eerste en enige doel van de HEERE, nu, als Hoofd van Zijn Lichaam, is **de opbouw, de voorbereiding, van dat Lichaam**.

Het mag misschien in onze eigen ogen zo lijken alsof de HEERE aan anderen meer verantwoordelijkheid te dragen geeft, maar wij zouden daar niet op letten.

Het eerste en belangrijkste is altijd onze persoonlijke relatie met de HEERE en onze eigen groei naar een sterk en **volwassen vertrouwen op Hem en op Zijn genade**.

Dat is tot eer van de HEERE.

Daarbij zouden wij ook bedenken, dat onze dienst aan de HEERE nu, voorbereiding is voor onze functie in de toekomst, **na** de opname van de gemeente.

Dat wij door onze dienst aan Hem nu, geschikt zullen zijn gemaakt voor onze dienst aan Hem, straks.

- :5** Dus nogmaals:
Wij hebben, door de Geest, uit geloof, de hoop der rechtvaardigheid. Wij verwachten, door de werking van Gods Geest in ons, op grond van een leven uit geloof alleen (en dus niet door eigen werken), in de toekomst de beloofde erfenis te ontvangen.
- :6** Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende.
- :6** In Christus Jezus (en dat is totaal anders dan in Mozes): **heeft de lichamelijke besnijdenis geen enkele kracht of betekenis en het hebben van de voorhuid heeft ook geen enkele kracht of waarde.**

Galaten 6:15:

Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel.

Het maakt dus niet uit of men al of niet uiterlijk besneden is.

De Kracht zit hem in het feit, dat men een Nieuwe Schepping is in Christus.

Hoewel de betekenis gelijk is, wordt het in Galaten 5:6 anders geformuleerd: deze Kracht is de besnijdenis van het hart, **namelijk geloof, dat werkzaam is door de Liefde Gods.**

Wij zouden niet leven uit zienlijke dingen, maar uit de onzienlijke dingen. Alleen in Christus heeft het geloof, door de werkzame Liefde van God in ons, Kracht.

Volgens dit vers (maar ook volgens Jacobus en heel de Bijbel), is geloof: **Kracht.**

Kracht wordt uitgedrukt in bepaalde werken die iemand verricht.

In de werken van iemand worden zijn **kracht en vermogen** (of zijn zwakheid en onvermogen) gedemonstreerd.

Aangezien geloof Kracht is, is geloof dus werkzaam.

Geloof werkt en is Kracht.

Het gaat hier om werken, die voortgebracht worden door, en het resultaat zijn van geloof.

Als iemand werkt, brengt hij werken voort.

Als geloof werkt, brengt dit werken des geloofs voort.

Jakobus 1:22-25:

Jakobus zegt:

Wees niet alleen een hoorder des Woords, maar ook een dader des Woords.

Wees niet alleen een hoorder des Woords, maar ook een dader des werks.

Wees niet alleen een hoorder des Woords, maar ook een dader des geloofs.

Geloof in het Woord van God, is namelijk de basis van onze praktische levenswandel.

Geloof in het Woord van God, is de basis van onze werken des geloofs.

Dat zijn dus geen werken van het vlees en dus ook geen werken der wet, die op het vlees gelegd is.

Dit zijn werken door de Geest van Christus in ons.

Namelijk vrucht en dus werkzaamheid van de Geest van Christus in ons.

Vrucht of werken die voortkomen uit datgene wat in ons hart is.

Vrucht of werken die voortkomen uit Hem, Die in ons hart woont.

Vrucht, als resultaat van het werk van de Geest van Christus in ons.

(Galaten 5:22)

Vrucht, Kracht en werken die voortkomen uit Hem, in Wie wij geloven.

Die Kracht, werkt dus in de gelovige.

Die Kracht, **zou werkzaam zijn**, in de gelovige.

Naarmate wij gevuld zijn met het Woord Gods (= Kracht)...

Naarmate wij ons hart laten vullen met het Woord van God...

Naar die mate zullen wij vrucht dragen en zullen wij die werken doen, die naar Gods welbehagen zijn.

Wij zouden dus Zijn Woord in onze harten laten graveren en vervolgens zal Zijn Woord in ons leven en dus in onze wandel tot uitdrukking komen.

We vinden het resultaat beschreven in Galaten 5:22 e.v.

Dus niet door de wet, die in steen gegraveerd is.

Dat is juist een leven, waar de apostel Paulus zo heftig tegen ageert

Door een leven onder de wet verschijnt een levenswandel, beschreven in Galaten 5:19-21.

Ook de HEERE Jezus leefde niet uit de wet.

De HEERE werd juist vervolgd omdat Hij genade predikte en genade praktiseerde.

Hij deed werken juist op de Sabbat, die in de ogen van wettische mensen verboden zijn.

Hij kwam dagelijks met de dood in aanraking, waardoor Hij volgens de wet "onrein" was, maar Hij trok Zich daar niets van aan, want Hij is Zelf het "reine water".

De HEERE predikte geen wet en geen vleselijke besnijdenis, maar Hij predikte de genade en Hij predikte aan de mensen dat zij hun hart zouden laten besnijden (namelijk geloven en wedergeboren worden). Dáárom werd Hij dan ook vervolgd en gekruisigd!

Dus niet de wet, maar geloof heeft Kracht.

Niet de besnijdenis of de voorhuid hebben kracht, maar geloof heeft Kracht.

Geloof is niet werkzaam door wetten en regels, maar is werkzaam door de liefde!

Liefde = gemeenschap

= de drang naar gemeenschap

= verbonden zijn met de Levende God

= in innige verbondenheid met de Levende God leven

= onderlinge gemeenschap en een praktische aangelegenheid

= levende en dus bewegende gemeenschap

God heeft **Zijn Geest** in onze harten uitgestort.

(Handelingen 2:33; 10:45)

God heeft Zijn Liefde in onze harten uitgestort. (Romeinen 5:5)

Dat Zijn Liefde een praktische aangelegenheid is, staat buiten elke twijfel.

God demonstreert Zijn Grote Liefde aan ons, **in de HEERE Jezus Christus.**

Als Liefde geen uitwerking heeft naar buiten toe, dan betekent Liefde niets.

Als Liefde wel uitwerking heeft naar buiten toe, dan brengt dat gemeenschap, verbondenheid en vrucht tot stand.

:6 Geloof werkt dus!

Geloof in het Woord van God!

Geloof heeft dus een uitwerking, waardoor gemeenschap tot stand komt! Gemeenschap tussen de Man = God en de vrouw = het Schepsel, waardoor er nieuw Leven, namelijk vrucht wordt voortgebracht.

Galaten 5:22:

Dat is de vrucht van de Geest.

Dat is het actieve Leven van Christus in de gelovige.

Onze Levende gemeenschap met Hem brengt deze vrucht voort.

En uit Liefde, de eerste vrucht daarvan, vloeien alle andere voort.

Zijn Geest en Zijn Liefde is Kracht!

Liefde komt tot stand op basis van geloof en trouw.

Als je elkaar niet gelooft en vertrouwt, zal er geen liefdesrelatie **kunnen** ontstaan.

Als je bereid bent om naar elkaars woorden te luisteren, die woorden serieus te nemen en die te overdenken, de gedachten van de ander je eigen te maken, dan zal er Liefde en gemeenschap plaatsvinden en zal er vrucht ontstaan.

De grootste Kracht in de Schepping is **Liefde**.

Want God is Kracht, God is Liefde.

En nogmaals, als er Iemand is, Die door de Kracht Gods Zijn Liefde bewijst, bewezen en gedemonstreerd heeft aan de Schepping, dan is het de HEERE Jezus Christus.

Op de Jongste Dag zal geopenbaard worden, welk een geweldige hoeveelheid vrucht Zijn Liefde heeft opgeleverd.

Waar wij, op grond van geloof in het Woord van God, de Goddelijke natuur deelachtig zijn, waar wij de Geest van God hebben ontvangen, waar wij met de Levende God verbonden zijn, waar wij in praktische zin gemeenschap met Hem hebben, daar zal de Kracht Gods en de Liefde Gods ook inderdaad tot uitdrukking komen in onze levens.

:6 Dat is wat er in dit vers gezegd wordt.

Hoewel besnijdenis en voorhuid op één of andere wijze iets van doen hebben met voortbrengen van vrucht en met de werken van de natuurlijke mens in een Oude Schepping, is het **iets volkomen onbenulligs**, vergeleken met de **Vrucht die de Kracht der Liefde** voortbrengt op grond van onze gehoorzaamheid, trouw en geloof in het Woord van God.

Als er dus iets in ons zou werken, dan zou het dus **niet de wèt zijn**.

Het zou zijn **de Kracht der Liefde en de Geest der genade**.

:7 Gij liept wel, wie heeft u verhinderd der waarheid niet gehoorzaam te zijn?

:7 *Galaten 3:3:*

Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees? Wie heeft u verhinderd om de Waarheid gehoorzaam te zijn (en te blijven)?

De apostel Paulus had hen de Waarheid gepredikt.

Namelijk dat men verlossing en eeuwig Leven alleen kan ontvangen op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus en uit de rijkdom Zijner genade.

Johannes 1:17:

Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden.

Genade en waarheid staan hier tegenover wet en leugen.

Dat het ontvangen van eeuwig Leven bewerkstelligd zou kunnen worden door een leven onder de wet, is **volstrekt een leugen**.

Hier blijkt dat er iemand is, die hen van de genade en de waarheid heeft afgehouden.

Er is hier iemand, die weer wet introduceert in het Woord der waarheid en der genade.

Er is iemand die "zuurdesem" inbrengt in een spijsoffer wat aan de HEERE toebehoort en dus aan Hem geoffreerd wordt.

Maar daar komen we zo nog op.

Elke gelovige begint goed, namelijk met geloof.

Hoe komt het toch, dat zij vervolgens niet meer uit dat geloof leven?

Nu, het blijkt dat iemand zich ermee bemoeit heeft.

Maar, die iemand had zich er helemaal **niet mee mogen bemoeien!**

Deze bemoeizucht heeft alleen maar tot doel, om over andere gelovigen te kunnen heersen.

Deze gelovigen wordt daarom iets wijsgemaakt, **wat volstrekt ónbijbels is**.

Deze lering mag dan "naar de mens", aangenaam voor de natuurlijke mens, zijn, hij maar is volkomen in strijd met het Evangelie.

Want... zegt de apostel Paulus:

- :8 Dit gevoelen is niet uit Hem, Die u roept.
- :8 Dit gevoelen, deze gezindheid en deze wijze van denken en doen, is niet uit Hem, Die u geroepen heeft.

En waar waren wij ook weer toe geroepen?

- Romeinen 8:15:* tot zoonstelling
- Romeinen 8:29 en 30:* om het beeld van Gods Zoon gelijkvormig te worden
- 1 Korinthe 7:15:* tot vrede
- Galaten 5:13:* tot vrijheid
- 1 Thessalonicenzen 4:7:* tot heiligmaking
- 1 Petrus 2:9:* uit de duisternis, om een koninklijk en priesterlijk volk te zijn
- 1 Petrus 5:10:* tot Zijn eeuwige heerlijkheid
- 2 Petrus 1:3:* tot heerlijkheid en deugd

Door Wie is dit bewerkstelligd?

Door de Geest van Christus in ons!

Op welke basis is dit bewerkstelligd?

Alleen op grond van geloof en door genade!

Dus dit gevoelen, deze gezindheid om weer terug te keren naar een leven onder de wet, **is dus niet uit Hem, Die u tot vrijheid geroepen heeft.**

- :9 Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg!
Wie heeft u verhinderd om de waarheid gehoorzaam te zijn?
Wie heeft u verhinderd om het Woord der genade trouw te blijven?
En deze verhinderende is (net als bij Adam), opnieuw het werk van een vrouw:

Mattheüs 13:33:

Een andere gelijkenis sprak Hij tot hen, *zeggende:* Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welken een vrouw nam en verborg in drie maten meels, totdat het geheel gezuurd was.

Genesis 18:5 en 6:

En ik zal een bete broods langan, dat Gij Uw hart sterkt; daarna zult

Gij voortgaan, daarom omdat Gij tot Uw knecht overgekomen zijt.
En zij zeiden: Doe zo als gij gesproken hebt.
En Abraham haastte zich naar de tent tot Sarah, en hij zeide: Haast u;
kneed drie maten meelbloem, en maak koeken.

Drie maten fijn meel = een maaltijd die bestemd is voor de HÉÉRE.
Het bereiden van een maaltijd is de uitbeelding van een leven dat ge-
wijjd is áán de HEERE,
Zoals bijvoorbeeld het spijsoffer, dat de uitbeelding is van een leven,
dat zich vrijwillig en in volle overgave wijdt aan de HEERE.
Als daar **zuurdesem** in verborgen wordt, wordt het een **bedórven**
maaltijd voor de HEERE

Zuurdesem = de werking van het bederf en van de dood
= doet het deeg opzwellen, waardoor het brood in volu-
me wel toeneemt, maar de inhoud en waarde van het
brood worden daardoor sterk verminderd
= bedorven, verzuurd brooddeeg
een restje brooddeeg van de dag ervoor
= brood, en dus leven, van “de vorige dag”
“de vorige dag” is de uitbeelding van de Oude Schep-
ping en van een leven onder het Oude Verbond der wet
= leringen der wet
= valse leringen der Farizeeërs, der Sadduceeërs en der
Herodianen
Farizeeërs zijn de orthodoxen
Sadduceeërs zijn de vrijzinnigen
Herodianen zijn godsdienstige politici, die aardse din-
gen bedenken (*Kolossenzen 3*)
= kwaadheid en boosheid, die in ieder geval staan tegen-
over oprechtheid en waarheid (*1 Korinthe 5:8*)

Deze vrouw, is de uitbeelding van het volk Israël, het Joodse Volk, de
twee stammen.

Door haar (en door allen die onder de wet leven) wordt zuurdesem
verborgen in 3 maten fijn meel

Er wordt **zuurdesem, valse leringen der wet**, ingebracht in een le-
ven dat alleen de aan de HEERE zou toebehoren, **door genade** en op
grond van geloof alleen.

Bij deze Galaten, die sinds de opstanding van Christus, op grond van geloof, door genade en in vrijheid, vrijwillig hun levens gewijd hebben aan Christus, wordt op slinkse wijze nu zuurdesem (= leringen der wet) ingebracht.

De verzuring van brood (= Woord van Christus) vindt zijn oorsprong bij het Joodse volk.

De Joden die **tot geloof** waren gekomen in de HEERE Jezus Christus en die **door genade** een kind van God geworden waren en dus deel hadden gekregen aan het Nieuwe Verbond en aan het Woord **der genade en der vrijheid**, komen nu bij deze Galaten met woorden, leringen en rituelen van het Oude Verbond der wet.

Ze proberen deze Galaten (deze Galliërs, die hun oorsprong in de tien stammen hebben, die nooit onder de wet wilden leven) alsnog in slavernij te brengen.

Deze vrouw in Mattheüs 13:33, is ook een type van Babel.

We gaan daar nu niet op in, maar tussen Babel en wet zit eigenlijk geen enkel verschil.

Galaten 5:7:

Gelovigen in Christus dus, die hun Joodse godsdienst, cultuur en achtergrond niet willen verlaten.

Ze verhinderen deze Galaten om de Waarheid gehoorzaam te zijn en te blijven.

Zij verhinderen hen om trouw te blijven aan het Nieuwe Verbond der genade.

Ze voeren op slinkse wijze Joodse rituelen, gebruiken en leringen in.

Galaten 4:21 e.v.:

In verband hiermee, zou je kunnen zeggen:

degenen die de Waarheid gehoorzaam zijn, dat is Izaäk...

degenen die hen verhinderen om de Waarheid gehoorzaam te blijven, dat is Ismaël...

degenen die de Waarheid gehoorzaam zijn, zijn uit Sarah geboren...
(hetwelk is Sion, tot vrijheid barende)

degenen die dit verhinderen, zijn uit Hagar geboren...

(hetwelk is Sinaï, tot dienstbaarheid en slavernij barende)

:10 Ik vertrouw van u in den Heere, dat gij niet anders zult gevoelen; maar die u ontroert, zal het oordeel dragen, wie hij ook zij.

:10 Ik vertrouw er op, dat gij u niet zult afwenden van de Waarheid. Ik ben er in de HEERE van overtuigd, dat jullie door deze logische uiteenzetting weer bij zinnen komen, en jullie je gezond verstand weer laten spreken.

Dat jullie dus weer terugkeren naar de Waarheid en daarin blijven. Dat jullie weer het gevoelen en de gezindheid, en de wijze van denken en doen zullen hebben van Hem, Die u geroepen heeft tot Zoonstelling, door het Werk van de Geest van Christus in jullie harten.

Filippenzen 1:6:

Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus.

Ik vertrouw erop, dat de HEERE dit aan u **zal mogen voleindigen**.

Maar die u ontroert = degene die u in beweging brengt, maar wel de verkeerde kant op

= zij die u onder de wet en onder het Oude Verbond proberen te brengen

= degene die zuurdesem opnieuw introduceert

= zij die u onrustig maken (:12)

zij die u uit de rust brengen en weer aan het werk zetten

Maar die u ontroert, zal het oordeel dragen, wie hij ook is.

Galaten 1:6-9:

Ik verwonder mij, dat gij zo haast *wijkende* van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;

Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren.

Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.

Gelijk wij te voren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom: Indien u iemand een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt.

Dreigende woorden dus, aan degenen die andere gelovigen van hun vrijheid in Christus willen beroven.

Zij, die gelovigen in Christus, onder wetten en regels proberen te brengen.

Zij, die gelovigen in Christus, van hun vrijheid proberen te beroven.

Als dit gedaan wordt door een wedergeborene, dan blijft die gelovige uiteraard behouden, maar het mag duidelijk zijn dat die gelovige hiervoor geen loon zal ontvangen, maar wel schade zal lijden aan zijn toekomstige erfenis.

Want door zijn **zogenaamde** dienst aan de HEERE, heeft hij andere gelovigen onder de wet gebracht en heeft hij dus het tegenovergestelde gepredikt, van dat, waarin de HEERE ons gesteld heeft, namelijk in de genade en in de vrijheid.

Een wedergeborene die anderen onder de wet brengt, is een kind van God en is dus behouden.

Als hij vervolgens echter zuurdesem inbrengt in het Woord der Waarheid en der genade, dan is hij een **tegenspreker** van het Woord van God.

Iemand die het **bederf** binnen brengt in datgene, wat voor de HEERE bestemd is.

En, zegt de apostel Paulus: "Dit zal door de HEERE niet positief beloond worden".

:11 Maar ik, broeders! Indien ik nog de besnijdenis predik, waarom word ik nog vervolgd?

Zo is dan de ergernis des kruises vernietigd.

:11 Broeders, dat zijn zij die, net zoals Paulus, op grond van geloof en door genade uit God geboren zijn.

Ook al zijn ze in de praktijk weer teruggekeerd naar een leven onder de wet.

Maar ik.... (in tegenstelling tot die lieden uit vers 10)

Ik blijf wel trouw aan het Woord der Waarheid

Ik blijf wel trouw aan de genade

Ik blijf wel trouw aan hetgeen ik u eertijds gepredikt heb

Het beste bewijs hiervoor is, dat ik vervolgd word.

Omdat ik niet de wet, maar alleen de genade predik!

Ik doe geen enkele concessie, en ik neem de consequenties van hetgeen ik predik.

Dan maar uitgekotst worden, maar ik blijf trouw aan Hem in Wiens dienst ik sta.

Een dienstwerk, waarin de HEERE mij alleen op grond van geloof en uit de rijkdom van Zijn genade gesteld heeft.

Galaten 1:10-13:

Want predik ik nu de mensen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Want indien ik nog mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van Christus.

(Dan had ik wel de besnijdenis gepredikt, namelijk een leven onder de wet!)

Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte

(Dit omdat ik dacht, door de werken der wet Gode welbehaaglijk te zijn.)

:11 Als ik de besnijdenis (als ritueel dat in de wet is opgenomen) zou prediken, zou ik door de Joden, die onder het Oude Verbond der wet leven, toch niet vervolgd worden?

Dan zou ik ook geen vijandigheid en vervolging te verduren hebben van de godsdienstige Joodse leidlieden.

Maar ik predik juist géén ritueel of rituelen, reinigingen, feesten en werken der wet.

Ik predik alleen het geloof, de genade en de vrijheid in Christus Jezus onze HEERE.

Daarom word ik dan ook vervolgd!

:12 Och, of zij ook afgesneden werden die u onrustig maken

:12 Afgesneden door de HEERE Zelf, uiteraard.

Wij snijden niemand af en wij besnijden niemand en wij versnijden niet.

Op grond van geloof vindt er alleen een Geestelijke besnijdenis plaats. De voorhuid, namelijk de bedekking van het hart, wordt dan weggenomen.

Iemand afsnijden van het Leven en dus van Christus, zouden wij zeker **niet** doen.

Maar Paulus zegt wel, **ik hóóp wel** dat de HEERE deze gelovige van u wegneemt.

Waar een gelovige (namelijk waar een kind van God) het werk van de HEERE Jezus Christus in de weg staat, is de kans groot, dat de HEERE zo'n gelovige afsnijdt.

Dit wordt ons door de HEERE Jezus geïllustreerd in Johannes 15 in verband met de onvruchtbare ranken, in hun dienst aan de Ware Wijnstok. Daar worden de ranken (dat zijn gelovigen) die hun verantwoording niet dragen en daarom óók geen vrucht dragen, maar die wel andere ranken verhinderen om vrucht te dragen voor de Landman, door de Landman afgesneden van de Wijnstok.

De Wijnstok spreekt over de vervulling van de beloften Gods op grond van geloof alleen.

Wijn = vrucht van de wijnstok

= actief Geestelijk Leven

= vrucht van de Geest

= het loon van het werk van de Geest van Christus in de gelovige

= zou dus moeten leiden tot het vervuld worden met de Geest Gods, namelijk vervuld worden met het Leven en de gezondheid van Christus.

= dit Leven verschijnt in de opperzaal voor 's Konings troon en zal tot vreugde en tot heerlijkheid zijn van de Koning

Ranken, namelijk gelovigen, namelijk wedergeborenen, namelijk kinderen Gods, die geen vrucht dragen, maar wel anderen verhinderen om vrucht te dragen, zullen door de HEERE worden afgesneden van de Wijnstok.

Deze gelovigen in Christus gaan uiteraard niet verloren.

Dit kan ook helemaal niet!

Zij zijn uit de Geest van God geboren en hebben dus Eeuwig Leven ontvangen.

Wat uit de Geest geboren is, is Geest.

Maar in de praktijk leven zij een onvruchtbaar en niet-Geestelijk leven. Ze willen wel een kind van God zijn, zodat zij een levensverzekering hebben, **maar zij laten niet toe** dat de Geest van Christus (de Levenssappen van de Wijnstok), waardoor eeuwige vrucht in hun levens bewerkstelligd wordt, in hun hart zou doordringen en bovendien hinderen zij andere gelovigen, die dit wel willen.

Hoewel zij verbonden zijn met de Wijnstok en dus van de HEERE de mogelijkheid krijgen om vrucht te dragen voor de eeuwigheid...

Hoewel zij in het Licht (= Woord van Christus) staan...

Hoewel zij Water (= Woord van Christus) ontvangen...

willen zij geen vrucht dragen voor de HEERE Jezus Christus en verhinderen zij ook nog het vrucht dragen van andere ranken.

Om dit te voorkomen, onttrekt de HEERE deze ranken dan de mogelijkheid om nog enige vrucht te dragen voor de Eeuwigheid

De HEERE neemt die ranken weg, zodat zij geen schade meer kunnen toebrengen aan andere ranken, die wel willen vrucht dragen voor de Landman.

Zo wordt die ranken de mogelijkheid ontnomen om nog vrucht te kunnen dragen.

Om nog grotere schade aan henzelf en aan anderen te voorkomen, worden deze ranken afgesneden en worden ze in het vuur geworpen.

Later zal gezien worden, hoeveel vruchtbaar leven er nog van over is gebleven.

Zie ook 1 Korinthe 3:10-15; 2 Korinthe 5:1-5.

:12 Dit is dus een **zeer ernstige waarschuwing** aan gelovigen, die de Waarheid niet gehoorzaam willen zijn.

Het is mogelijk, als zij andere gelovigen in Christus onrustig maken, dat zij door de HEERE, zullen worden afgesneden.

Deze ranken worden afgesneden, opdat de andere ranken weer "vrijheid" zouden hebben in hun vrucht dragen voor de HEERE.

Daar waar wij de HEERE voor de voeten lopen of Hem tegenstaan, en andere gelovigen hinderen en hen van hun vrijheid beroven, is het risico aanwezig dat de HEERE ons op één of andere wijze

... op non-actief zal zetten.

... Hij ons zal afsnijden

... Hij ons geen vrucht meer laat dragen

... Hij ons niet meer wil gebruiken in Zijn dienst
... wij vermindering van loon zullen ontvangen
Het kan zelfs gebeuren dat zo'n gelovige zwak en ziek wordt, en sterft.

Dit naar aanleiding van 1 Korinthe 11:17 e.v.

In Korinthe waren vele gelovigen in Christus, die zich niet bewust wilden zijn van hun plaats binnen de gemeente.

Zij wensten niet te leven, zoals het de leden van het Lichaam van Christus betaamt.

Zij aten en dronken onwaardig.

Zij namen wel deel aan wat genoemd wordt de tafel des HEEREN, waarmee zij de onderlinge gemeenschap in Christus wel beleden, maar in de praktijk van hun dagelijks leven trokken zij zich hier niets van aan, naar hadden een oordeel over andere gelovigen en probeerden die onder hun wetten en regels te brengen.

Paulus zegt over hen, dat degene die onwaardig eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel en daarom zijn er in die gemeente velen zwak en ziek, ze slapen.

Ze zijn namelijk in hun geloofsleven ziek, zwak en dood.

Dit betekent dus dat bij gelegenheid, de HEERE inderdaad deze dingen doet.

Niet om ons schrik aan te jagen, maar het is wel de bijbelse gedachte. Want wat betekent het anders: "Of zij ook afgesneden werden die u onrustig maken"?

Jacobus zegt hetzelfde in zijn brief: *Jacobus 5:14*.

In heel die brief spreekt Jacobus over de praktische levenswandel van de gelovige.

Hij vertelt over oudtestamentische gelovigen, waarbij hún geloofsleven, ons tot voorbeeld gesteld wordt.

Geloof zou nu eenmaal een praktische uitwerking hebben in iemands levenswandel.

Hij zou namelijk leren uit geloof alleen te leven en genade te aanvaarden en uit te delen.

Maar als gelovigen in Christus een tegengestelde levenswandel, een wettische levenswandel praktiseren, en zij daarmee andere gelovigen schade toebrengen, namelijk de wet leren, dan zullen die **ongelovige** gelovigen inderdaad ziek, zwak en misselijk worden.

Hen wordt dan ook geadviseerd om de oudsten van de gemeente te roepen, en aan hen hun zonden, hun ongelovigheid, te belijden.

De HEERE heeft blijkbaar ingegrepen, waardoor zij ziek en zwak zijn geworden.

In hun geloofsleven zijn zij in ieder geval ziek en zwak geworden, door een leven onder wetten en regels en niet uit geloof en uit genade.

Maar draai nu niet de redenering om door te zeggen of te denken dat, als een gelovige ziek, zwak of misselijk is, of slaapt (= sterft), dat dit is vanwege zijn ongelovigheid.

We zijn mensen, die nog steeds in een vernederd lichaam verblijven. Dat lichaam kan ziek en zwak worden en zal sterven, als de HEERE niet voor die tijd wederkomt.

Maar op grond van ongelooft en op grond van onze tegenwerking in verband met de opbouw van de gemeente (het Lichaam van Christus), kan het voorkomen, dat de HEERE Zelf ingrijpt.

Als je ziek, zwak en misselijk bent, heb je wel wat anders aan je hoofd dan het werk dat tot opbouw is van het Lichaam van Christus, te verzieken.

Vandaar deze waarschuwing aan de Korinthiërs, aan deze Galaten **en ook aan ons**.

:13 Paulus' liefde voor deze Galaten dringt hem dan ook te zeggen: "Och, of zij ook afgesneden werden die u onrustig maken".

Onrust ontstaat door een leven onder de wet!

De wet brengt onrust en schuldgevoelens.

Door de wet krijg je weer schuldgevoel en zondebesef aangepraat en heb je weer last van een bezwaard geweten.

Terwijl het Evangelie dat Paulus hen gebracht heeft, de Blijde Boodschap is van rust, vrede en genade, **en dus geen enkele schuld meer**, op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus.

Onze gemeenschap met Hem reinigt ons volkomen van een kwaad geweten.

Petrus zegt over een leven onder de wet:

Handelingen 15:6-16:

Maar, *zeiden zij*, er zijn sommigen opgestaan van die van de sekte der

Farizeeën, die gelovig zijn geworden, zeggende, dat men hen moet besnijden, en gebieden de wet van Mozes te onderhouden.

De apostelen en de ouderlingen vergaderden te zamen, om op deze zaak te letten.

En als *daarover* grote twisting geschiedde, stond Petrus op en zeide tot hen:

Mannen broeders, gij weet, dat God van over langen tijd onder ons *mij* verkoren heeft, dat de heidenen door mijn mond het Woord des Evangelies zouden horen, en geloven.

En God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis gegeven, **hun** gevende den Heiligen Geest, gelijk als ook **ons**;

En heeft **geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen**, gereinigd hebbende **hun** harten door het geloof.

Nu dan, wat verzoekt gij God, om een **juk** op den hals der discipelen (= gelovigen uit de heidenen) te leggen, hetwelk noch onze vaders, **noch wij hebben kunnen dragen?**

Maar **wij** geloven, door de genade van den HEERE Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook **zij**.

En al de menigte zweeg stil.

En zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen, wat grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had.

En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: mannen broeders, hoort mij.

Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit *hen* een volk aan te nemen voor Zijn Naam.

En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:

Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten.

Tóen was de apostel Petrus het nog volkomen eens met de apostel Paulus.

Galaten 2:11-13:

Hier is Petrus zeer te bestraffen.

Want, op grond van geloof, had Petrus al zijn Joodse gebruiken en rituelen verlaten.

Hij at naar heidense gebruiken.

Hij at bijvoorbeeld varkensvlees en een uitsmijter ham.

Dus vlees (en zelfs vlees van een onrein dier) met een zuivelprodukt, door elkaar.

Maar toen die van Jakobus uit Jeruzalem in Antiochië gekomen waren, was hij bang voor ruzie met deze **ex-farizeeërs**.

Daarom gedroeg hij zich weer als Jood **onder wettische beginselen**.

Dit leidde er toe, dat ook Barnabas, door hun veinzing, van de waarheid afgetrokken werd.

Doordat Petrus veinsde, en deze Joden uit Jeruzalem Petrus in achtting hadden, bracht Petrus ook Barnabas en de gelovigen uit de heidenen tot veinzing.

Plotseling gedroegen verschillende gelovigen in Antiochië, zich totaal anders.

En dat alleen omdat deze ex-farizeeërs uit Jeruzalem gekomen waren.

Mattheüs 11:28:

De HEERE Jezus Christus zegt tot allen, die menen het juk der wet te moeten dragen:

Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen.

Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.

:12 En Paulus zegt:

Werden zij maar afgesneden, die u onrustig maken...

Werden zij maar afgesneden, die u uit de **rust** en **vrede** en **genade** van Christus halen en u onder de wet proberen te brengen.

Want gij zijt **niet tot slavernij** en **niet tot onrust** geroepen.

:13 Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders, alleenlijk gebruikt de vrijheid niet tot een oorzaak voor het vlees; maar dient elkander door de liefde.

:13 Wat de bedoeling is van het feit dat wij tot vrijheid geroepen zijn, staat er ook bij.

Het is uiteraard niet de bedoeling dat wij die vrijheid zouden gebruiken tot oorzaak en als een soort excuus, om vleselijk te kunnen leven.

Dit mág overigens wel!!!

Om naar het vlees en naar de principes van de oude mens te leven.

Als je vrij bent, **mág je alles**.

Als je vrij bent, wie zou je dan kunnen verbieden om te leven naar het vlees?

Alleen: dit is niet het doel van de vrijheid, die wij in Christus en door Christus gekregen hebben.

Wij **waren** slaaf van de wereld, van de wet, van de zonde, van de dood, van onze oude mens en van ons vlees.

Door geloof in de HEERE Jezus Christus **zijn** wij hier geen dienst-knecht en geen slaaf meer van, want door Zijn verlossingswerk **zijn wij daarvan verlost en bevrijd**.

Om dan nu die verkregen vrijheid te gebruiken om wéér slaaf te kunnen zijn van wet, zonde, oude mens en ons vlees, **lijkt mij niet al te snugger**.

Dat is het doel ook niet van onze verkregen vrijheid in Christus.

Wij zijn tot vrijheid gebracht en tot vrijheid geroepen, opdat wij nu **in vrijheid** de Levende God, **met ons hart, oprecht**, kunnen dienen.

Hebreeën 9:14:

Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelfen Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den Levende God te dienen.

Dus:

ontslagen van alle verplichtingen die in het verleden en van nature op ons rustten...

ontslagen van alle verplichtingen der wet...

vrijgesteld van alles...

de vrijheid in Christus **verkregen** hebbende...

Opdat:

wij deze vrijheid gebruiken om de Levende God vrijwillig te dienen!
wij dienaren zijn van God en van Zijn Christus onder het Nieuwe Verbond **der genade!**

wij betrokken zijn in **het Werk des HEEREN!**

wij **de gemeente**, het Lichaam van Christus, **dienen!**

Petrus zou zeggen:

1 Petrus 2:16:

Als vrijen, en niet de vrijheid hebbende als een deksel der boosheid, maar als dienstknechten van God.

Er zijn gelovigen die zeggen: ik mag alles, dus niemand heeft mij iets kwalijk te nemen; **ik mag** doen wat **ik wil**, want ik sta in de vrijheid en men zal mij moeten zien als een nieuwe schepping in Christus.

Dat die gelovige in Christus een nieuwe schepping is en dus vrijgemaakt, is buiten alle twijfel.

Die gelovige **redeneert** echter **zeker niet** als **nieuwe schepping** in Christus.

Hij vergeet (of hij wil niet weten) dat hij **niet** vrijgemaakt is om als-nog **zichzelf te dienen**.

Nu we vrijgemaakt zijn, zouden we niet meer wandelen naar (= in overeenstemming met) de wil en de begeerten van ons vlees, maar we zouden wandelen naar (= in overeenstemming met) de wil en de begeerten van de Geest. (*Galaten 5:16*)

We hebben de **vrijheid ontvangen als dienstknechten van God**.

We kunnen de HEERE alleen waarlijk en oprecht **dienen**, wanneer wij **vrij** zijn

Onder de slavernij der wet, **moest men de HEERE dienen**.

En waar geen vrijheid is, daar is men dus slaaf.

Van de wet dus, en daarmee van de zonde en de dood.

Van deze 3 dingen zijn wij verlost, zodat wij nu eindelijk, op Gode welbehaaglijke wijze, de Levende God kunnen dienen.

Vanuit onze oude natuur zou dit onmogelijk zijn geweest

Romeinen 3:11 en 12:

Gelijk geschreven is: er is niemand rechtvaardig, ook niet een.

Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt.

Allen zijn zij afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is *ook* niet tot een toe.

De hele mensheid is dus afgeweken en zijn tezamen onnut geworden. Terwijl het schepsel juist gemaakt was om de Schepper te danken, te verheerlijken en te dienen.

Romeinen 1:21:

Omdat zij, God kennende, *Hem* als God niet hebben verheerlijkt of

gedankt; maar zijn verrijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden.

Hoewel elk mens geschapen is tot dienstknecht van God, is hij van nature niet in staat, om de Levende God op adequate en op Gode welbehaaglijke wijze te dienen.

Maar, nu wij op grond van geloof wedergeboren zijn en de Geest Gods, namelijk het Leven van Christus in ons woont, zijn wij opeens wel nuttig en bekwaam gemaakt om als trouwe dienstknechten de Levende God te dienen.

Uiteraard niet onder het Oude Verbond en onder de wet.

Maar onder de genade en in de vrijheid onder het Nieuwe Verbond.

Als wij leren leven uit genade en als wij weten geplaatst te zijn in vrijheid, zit daar de consequentie aan vast, dat wij deze genade en deze vrijheid niet gebruiken tot een bedekking voor ons egoïsme of tot excuus van het vlees!

Deze genade en vrijheid zouden wij gebruiken om de HEERE te dienen!

:13 Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders, alleenlijk *gebruikt* de vrijheid niet tot een oorzaak (= excuus) voor het vlees, maar dient elkander door de liefde.

:13 maar dient elkander door de liefde.

In de praktijk is dit hetzelfde als de HEERE dienen.

Het Hoofd dient namelijk Zijn Lichaam.

De leden van Zijn Lichaam dienen dus de HEERE, doordat zij ook het Lichaam dienen.

Wij dienen de HEERE, doordat wij als kinderen Gods en als nieuwe schepselen in Christus, elkander dienen **in liefde**.

Liefde is elkaar vrijwillig en onbaatzuchtig, zonder enige voorwaarde, dienen.

Elkaar dienen en liefhebben zoals de HEERE Jezus Christus ons dient en dus liefheeft.

Het is duidelijk dat “**elkaar**” de betekenis heeft van “**medegelovigen**” in Christus.

Namelijk de huisgenoten des geloofs. (*Galaten 6:10*)

Wij zouden elkaar dienen, ter wille van het werk van Christus.

Onze dienst aan elkaar, **is alleen omdat wij de HEERE dienen.**

Onze dienst aan de HEERE, is tot opbouw van het Lichaam van Christus.

Dus tot opbouw van elkaar.

Elkaar genade bewijzen.

Daartoe zijn wij geroepen.

Op grond van onze dienst aan Hem, zullen wij van Hem daarvoor loon ontvangen.

Een erfenis namelijk en delen in de Heerlijkheid van Christus, in de toekomst.

Wij zouden dan ook het voorbeeld van de HEERE Jezus Christus navolgen.

Hij dient ons, Zijn Lichaam, tot op de dag van vandaag.

De Verhoogde, aan de rechterhand Gods gezeten Christus, is de door Zijn hemelse Vader gestelde Hogepriester van het Nieuwe Verbond, naar de Ordening van Melchizedek.

Zijn hogepriesterlijk werk is de opbouw van Zijn Lichaam, de gemeente.

Daarmee dient Hij ons uit vrije wil en daarom zouden wij Hem dienen uit vrije wil.

Weliswaar dienst, maar niet onder wet maar onder genade en in vrijheid.

Daartoe zijn wij vrijgemaakt.

Daartoe zijn wij tot vrijheid geroepen, broeders!

Dus: dient elkander door de liefde!

dient elkander van harte!

draagt en verdraagt elkanders lasten...

Als wij het juk der dienstbaarheid dragen, namelijk de last der wet (hoewel de Schrift ons leert dat niemand deze last dragen kan: Handelingen 15:10; Galaten 5:1) dan zijn wij **ongeschikt** om elkaar te dienen door de liefde.

Als wij leven onder de wet, is het onmogelijk om maar iets positiefs bij te dragen aan het werk Gods.

Het zal dan onmogelijk zijn, om enig nuttig werk te doen, dat tot opbouw van het Lichaam van Christus zou zijn.

Naar het voorbeeld van Saulus van Tarsen zouden wij hierover moeten zeggen: een leven onder de wet (hoe goed bedoeld ook, volgens menselijke redeneringen), leidt tot afbraak en tot verwoesting van het werk Gods, namelijk de gemeente.

- :13** Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders, alleenlijk *gebruikt* de vrijheid niet tot een oorzaak (= excuus) voor het vlees, maar dient elkan- der door de liefde.
- :14** Want de gehele wet wordt in een woord vervuld, *namelijk* in dit: Gij zult uw naaste liefhebben, gelijk uzelfen.

:14 *Leviticus 19:*

Onder andere in dit schriftgedeelte zijn de “naasten” leden van het- zelfde volk.

De omliggende volkeren van Israël waren niet de “naasten” van het volk. Ook de vreemdelingen des lands waren niet de “naasten” van het volk.

Zo is het uiteraard ook onder het Nieuwe Verbond.

Efeze 4:25:

Daarom legt af de leugen, en spreekt de waarheid, een iegelijk met zijn naaste, **want wij zijn elkanders leden**.

U ziet dat bijbelse termen door de Bijbel zelf verklaard worden.

Er had eigenlijk moeten staan:

Spreekt de waarheid met uw naaste, want wij zijn elkanders “naasten”.

Maar er staat: want wij zijn elkanders leden.

En dus zijn de “**naasten**” de **leden van één en hetzelfde Lichaam**.

U begrijpt toch ook dat de naasten alleen maar de gelovigen in de Here Jezus Christus, danwel de leden van het Lichaam van Christus, kun- nen zijn.

In deze naasten, in deze leden van het Lichaam van Christus, stroomt hetzelfde Bloed, dus hetzelfde Leven als in Christus, Die ons Hoofd is. Namelijk het Bloed van Christus Die het Hoofd is van Zijn lichaam, de Gemeente.

Zoiets als: “onze verre naasten”, is een onbijbelse gedachte en is door “niet-christenen” bedacht.

Alleen degenen die **in Christus Jezus zijn**, zijn onze “naasten”.

Degenen die niet in Christus zijn, zijn dus nog steeds vijanden van God.

Vijanden van God en ook van Zijn Christus, zijn **dus ook onze vijanden**.

In de eerste plaats, zouden wij onze naasten, namelijk degenen die in Christus zijn, liefhebben.

Vervolgens, als gelovigen in Christus, zouden wij, naar het voorbeeld van onze HEERE Jezus Christus, ook onze vijanden liefhebben.

Door de liefde Gods, die in onze harten is uitgestort, kunnen en zouden wij twee totaal verschillende en tegengestelde categorieën liefhebben:

onze naasten, namelijk onze broeders en zusters in Christus...

onze vijanden, zij die nog vijanden van Christus zijn...

We hebben nu wel het begrip "naasten" verklaard, maar er staat: "Naaste"!

Namelijk "Naaste" in het enkelvoud.

Betekent dit dat wij uit de vele naasten binnen het Lichaam van Christus, er maar één liefhebben, die wij dan als onze "Naaste" beschouwen?

We zijn al eens eerder een ander begrip tegengekomen in het enkelvoud, en daar hadden wij niet zoveel moeite mee.

Toen werd ook expliciet gezegd, wat de Schrift hiermee bedoelt.

Galaten 3:16:

Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn Zaad gesproken.

En de HEERE zegt niet: En den zaden, als van velen, maar als van één.

En uw Zade, Hetwelk is Christus.

Bedoelt de Schrift dat de "Naaste" (in enkelvoud), in eerste instantie, Christus is?

Precies, net wat u zegt!

Wij kunnen pas uit God geboren zijn, als eerst de Eerstgeboren Zoon van God er is.

Wij kunnen pas eerstelingen van de nieuwe schepping zijn, als wij in de Eersteling zijn.

Wij kunnen pas priesters van het Nieuwe Verbond zijn, als de Ho gepriester van het Nieuwe Verbond er is en wij onder Zijn leiding gesteld zijn, in onze dienst aan God.

Wij kunnen pas zaad van Abraham zijn, als wij in Christus zijn, Die het Zaad van Abraham is.

Wij kunnen pas voor God rechtvaardigen zijn, als wij geloven in **de Rechtvaardige**.

Wij kunnen pas elkanders naasten zijn, namelijk leden zijn van één en hetzelfde Lichaam, als de HEERE Jezus Christus ons Hoofd, namelijk onze Naaste is.

:14 En volgens dit vers, moet dat dan ook de betekenis zijn.
Want de gehele wet wordt in één Woord vervuld, *namelijk* in dit: Gij zult uw Naaste liefhebben, gelijk uzelfven.

Want ongeacht wat er verder in de context staat:

De apostel Paulus zou anders wel heel erg kort door de bocht gegaan zijn, door te stellen dat wij **gehele wet vervullen, als wij alleen onze Naaste liefhebben.**

Want ogenschijnlijk gaat hij volkomen voorbij aan het eerste gedeelte van deze bijbelse waarheid, die zegt:

Markus 12:30 en 31:

En gij zult den HEERE uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod.

En het tweede, *aan dit* gelijk, *is* dit: Gij zult uw Naaste liefhebben als uzelfven.

Er is geen ander gebod, groter dan deze.

Het is geen vergissing van de apostel Paulus en het is ook geen vergissing van de bijbelvertalers, want de apostel Paulus blijft dit maar op dezelfde wijze herhalen.

Romeinen 13:9 en 10:

Want dit:

Gij zult geen overspel doen (niet ontrouw zijn aan Christus en Zijn Woord)

Gij zult niet doden (geen scheiding maken door Hem opnieuw te kruisigen)

Gij zult niet stelen (Van hetgeen van Christus is, door heerschappij te voeren over Zijn kudde, het erfdeel des HEEREN)

Gij zult geen valse getuigenis geven tegen uw Naaste (= Christus)

Gij zult niet begeren hetgeen van Christus, uw Naaste is

En zo er enig ander gebod is, wordt in dit als in één hoofdsom begrepen: "Gij zult uw Naaste, namelijk de HEERE Christus, liefhebben gelijk uzelfven".

De liefde (= praktische, Levende gemeenschap) doet den Naaste (= Christus) geen kwaad.

Zo is dan de liefde (= praktische levende gemeenschap met Christus), de vervulling der wet.

Galaten 5:14

Want de gehele wet wordt in één Woord vervuld, *namelijk* in dit:
Gij zult uw Naaste liefhebben gelijk uzelfven.

En anders vragen wij het ook nog aan Jakobus, de broeder des HEEREN.
Jakobus 2:8:

Indien gij dan de koninklijke wet volbrengt, naar de Schrift: gij zult uw Naaste liefhebben als uzelfven, zo doet gij wel.

Lukas 10:25 e.v.:

En anders zouden wij toch de verklaring moeten geloven, die de HEERE Jezus Christus Zelf geeft over wie nu eigenlijk de Naaste is. De cruciale vraag in dit gedeelte, maar ook in de gehele Schrift, is:
“Hoe ontvang ik, namelijk wat moet ik doen, om Eeuwig Leven te ontvangen?”

Zoals ook vele Christenen, denkt deze schriftgeleerde dat God liefhebben iets anders is dan de Naaste liefhebben.

Maar het eerste gebod, namelijk de HEERE uw God liefhebben uit **geheel** uw hart, en uit **geheel** uw ziel, en uit **geheel** uw kracht, en uit **geheel** uw verstand, is **gelijk aan** het tweede gebod, namelijk: gij zult uw Naaste liefhebben als uzelf.

Logischerwijze moet God dan Dezelfde zijn als deze Naaste, in het gebod der wet.

Want als ik met **heel mijn hart** en met **heel mijn ziel**, en met **al mijn verstand en met al mijn kracht**, de HEERE zou liefhebben, wat blijft er dan nog over voor deze Naaste?

Hoewel bij die eerste vraag:

“Hoe ontvang ik eeuwig Leven? ” of:

“**Wat doende**, zal ik het Eeuwige Leven beërven?”

er een tweede vraag is bijgekomen:

“Wie is dan mijn Naaste, die ik moet liefhebben om zo het eeuwig Leven te beërven?”

Is het antwoord op deze vragen één en hetzelfde:

Het Eeuwige Leven is in de **Naaste, namelijk in Christus Jezus onze HEERE.**

Het Eeuwige Leven is in de Zoon. (*1 Johannes 5:11*)

Lukas 10:25 e.v.:

De HEERE Jezus Christus maakt dus via een gelijkenis duidelijk, wie de Naaste is.

Daarin komt naar voren dat onze Naaste uw en mijn HEERE Jezus Christus is.

Hij is die Barmhartige Samaritaan. (*Johannes 8:48*)

Hij is de Zoon des mensen, Die gekomen is om te zoeken en zalig te maken wat Hij verloren was. (*Lukas 19:10*)

Hij vond u en mij.

Wij, gevallen zijnde in de hand van de moordenaar van den beginne, lagen dood te gaan langs de kant van de weg.

Hij ziet onze nood en in Zijn grote barmhartigheid en met innerlijke ontferming over ons bewogen zijnde, bukt (= vernedert) Hij Zich en raapt Hij ons Liefdevol op uit de goot. (Lo-Ruchama wordt Ruchama)

Wij waren daarin terecht gekomen, omdat wij totaal de verkeerde weg op waren gegaan.

We hadden het hemels Jeruzalem en de gemeenschap met de Levende God verlaten en waren op weg gegaan naar Jericho, namelijk naar de dingen die der wereld zijn.

Het liep wel lekker, zo bergafwaarts.

Jericho, als type van deze wereld, met een bordeel, het huis van Rachab op haar muren, als uithangbord.

We hadden onze vervulling en onze bevrediging in déze wereld gezocht, maar we vonden daar geen leven, we vonden daar de dood.

En nu komt deze Naaste, in Wie het Leven en in Wie ware vervulling en bevrediging is, tot ons.

Hij ontfermt Zich over ons.

In Zijn grote Liefde, buigt Hij Zich naar ons over.

Hij neemt alle smart van ons weg.

Hij heelt al onze wonden, en Hij giet olie (= type van Zijn Heilige Geest) in ons.

Hij zalft ons met Zichzelf, namelijk als de Gezalfde = Christus.

Hij daalt af, om ons te kunnen verhogen aan Zijn rechterhand.

Hij zet ons op Zijn eigen beest (dat is de gemeente).

Hij brengt ons in Zijn Herberg (dat is de gemeente).

Hij geeft aan de Waard (= type van de Heilige Geest) twee penningen, als voorschot op onze toekomstige erfenis.

Als Hij wederkomt, zal Hij het resterende van de door Hem aan ons beloofde erfenis geven.

Het godsdienstig wettisch systeem (= priester en Leviet) had ons niet kunnen redden.

Zij waren namelijk zelf ook die afdalende weg gegaan.

Ook zij hadden het hemels Jeruzalem verlaten en hadden hun bevrediging gezocht in Jericho (= type van deze wereld).

Zij zullen het in deze wereld niet vinden en zullen ten onder gaan.

In het jaar 70 is dan ook hun land, hun stad, hun tempel en hun Joodse wettische godsdienst verwoest.

In de toekomst, aan het einde van de 70^e week van Daniël, zal opnieuw hun land, hun stad en hun Joods godsdienstig systeem met de grond gelijk gemaakt worden.

Maar terug naar de door de Heere Jezus vertelde gelijkenis.

Aan het slot ervan zegt de HEERE Jezus Christus tot deze Schriftgeleerde: "Ga heen, en doe gij desgelijks".

En nogmaals, de vraag was: "Wat **doende**, zal ik het Eeuwige Leven beërven?"

Het antwoord is:

Doe zoals deze man, die in handen was gevallen van de moordenaar (van den beginne)...

Die man heeft **wel opgehouden van al zijn werken** (al of niet godsdienstig)...

Hij heeft zich in zijn grote nood, uiteindelijk overgegeven aan de barmhartigheid, en aan de innerlijke ontferming van deze Naaste.

Deze Naaste, Die zo dicht bij hem was komen staan, dat Hij zelfs in zijn plaats ging staan

2 Korinthe 8:9:

Want gij weet de genade van onzen HEERE Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden, **daar Hij rijk was**, opdat gij door Zijn armoede, zoudt rijk worden.

Deze Naaste, Die rijk was, is Zelf arm geworden om anderen schatrijk te kunnen maken.

Door aanvaarding van het verlossingswerk van deze Naaste, heeft de Naaste hem Zijn Leven gegeven en kwam deze Naaste zo dicht bij hem, dat Hij zelfs woning in hem heeft gemaakt.

Dus gij schriftgeleerde, gij wettische mens (of mens, wie gij ook zijt), door geloof in deze Naaste zult ook u Zijn Eeuwige Leven beërven.

Doe dus, hetgeen deze man deed en ook gij zult Eeuwig Leven ontvangen in deze Naaste.

En nu terug naar ons schriftgedeelte:

:14 Want de gehele wet wordt in een woord vervuld, *namelijk* in dit: Gij zult uw Naaste liefhebben gelijk uzelfen.

De Naaste is in de eerste plaats onze HEERE Jezus Christus.

In een breder verband:

De Naaste = Christus en Zijn Lichaam

= de gemeente en die zouden wij liefhebben en dienen

= allen die in Christus Jezus zijn zouden wij liefhebben en dus dienen

Het enige werk wat de HEERE in de periode van Zijn verberging doet, is de opbouw van de gemeente.

Waar wij dienaren van God zijn, zouden wij dus bijdragen aan de opbouw van de gemeente, het Lichaam van Christus.

Liefde uit zich in praktische dienst aan degene(n), die je liefhebt.

Efeze 4:25:

Liefde uit zich namelijk in praktische dienst aan je Naaste en aan je naasten.

Aan de gemeente van Christus, want die zijn leden van één en hetzelfde Lichaam, waarvan Christus het Hoofd, namelijk onze Naaste, is.

Deze Naaste hebben wij lief, met alles wat in ons is, **want Hij is ons Leven.**

In Christus hebben wij elkander lief, want in Christus zijn wij elkaanders naasten.

En hoe uit zich het liefhebben van elkander, in de praktijk van alle dag?

Wij zouden elkaar (= onze naasten) de zonden niet meer toerekenen.

Wij zouden elkaar (= onze naasten) vergeven, zoals onze Naaste ons volkomen vergeven heeft.

Wij zouden onze naasten in Christus barmhartigheid bewijzen, zoals onze Naaste met barmhartigheid en innerlijke ontferming over ons bewogen is.

Wij zouden ons willen vernederen, om onze naasten in Christus te kunnen verhogen.

Wij zouden onze naasten in Christus willen dragen, verdragen en vèr dragen.

De Liefde en de gezindheid van Christus zouden in ons leven gevonden worden.

Maar goed, zoals gezegd:

Niet de volledige opsomming, **maar de samenvatting, is de hoofdsom van de wet.**

Namelijk gij zult uw Naaste liefhebben als uzelf.

Dit vinden wij vele malen in de Schrift en onder het Nieuwe Verbond.

Maar, als men vanuit een wettische gedachte denkt de Naaste en de naasten te moeten liefhebben: **dit is volstrekt onmogelijk.**

Daar zal in de praktijk namelijk **niets van terecht komen.**

Onder de wet, bijt en vereet men juist elkaar.

Zij die onder de wet leven, veroordelen en bekritisieren juist elke anders denkende.

Bij een leven onder de wet heerst er geen liefde, maar heerst er vijandschap en dood.

Waar wij niet meer onder de wet zijn, dáár zijn wij vrijgemaakt.

In die vrijheid is het ineens wel mogelijk om elkaar te aanvaarden en van harte lief te hebben, en elkaar te dienen.

Het ludieke hierbij is dan ook, dat de wet vervuld wordt of alleen vervuld kàn worden nadat de wet, in de praktijk verdwenen is.

Als er een wet is, die zegt: "gij zult uw Naaste liefhebben als uzelf", dan gebeurt dit niet.

Als de wet is weggenomen, men dus vrij is, en men dus niet meer de ander **móet liefhebben**, dan blijkt het ineens wel mogelijk te zijn en blijkt het nog te gebeuren ook.

:14 Dat is wat hier eigenlijk ook staat.

Namelijk: dient elkander door de Liefde, want de wet wordt in één Woord vervuld:

"Gij zult uw Naaste (= Christus, en dus ook uw naasten die in Christus Jezus de HEERE zijn), liefhebben als uzelf."

Zeker als wij ons er bewust van zijn, dat wij nu door wedergeboorte uit één en dezelfde Vader geboren zijn.

Wij hebben deel aan één en hetzelfde Leven, we hebben deel aan één en hetzelfde Lichaam.

Dus zijn wij elkaars leden, dan wel elkaars naasten en hebben wij elkaar lief.

Niet meer op bevel of op last aan het gebod, maar als een wetmatigheid, iets natuurlijks.

Als een vanzelfsprekendheid, **door de nu in ons wonende Liefde van Christus.**

En nogmaals, het liefhebben van elkaar onder de wet, is een onmogelijkheid.

Onder de wet bijt en vereet men elkander.

Dat zegt het volgende vers ook.

:15 Maar indien gij elkander bijt en vereet, ziet toe, dat gij van elkander niet verteerd wordt.

:15 Liefde, die tot onderlinge gemeenschap zou moeten leiden en zou moeten leiden tot bevrediging van de ander, is onder de wet alleen een **liefde tot zelfbevrediging.**

De kus van Judas (als uitdrukking van liefde en gemeenschap) was tot **zelfverrijking.**

Met de mond belijdt men wel de onderlinge gemeenschap, maar het hart is verre daarvan.

Men misgunt de ander elke vorm van Leven, vrijheid, vergeving, genade en verlossing.

Ook de tafel des HEEREN, als uitbeelding van de onderlinge liefde en gemeenschap van het Nieuwe Verbond, werd bij de Korinthiërs misbruikt om over elkaar te kunnen heersen.

Maar op die manier riepen zij over zichzelf een veroordeling af.

:16 En ik zeg: wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.

:16 In Galaten 5:22 staat "Liefde" vooraan, als belangrijkste aspect van vrucht van de Geest.

Liefde, **als vrucht, als uitwerking, van het Leven van Christus** in ons.

Als wij vrijgemaakt zijn van de slavernij der wet, als wij in de vrijheid geplaatst zijn van het Nieuwe Verbond, dan staan wij vanaf dat moment en voortaan onder de leiding van de Geest van Christus.

Of anders gezegd:

Vanaf het moment, dat wij ons ervan bewust worden dat wij, door het volkomen verlossingswerk van de HEERE Jezus Christus, in de vrijheid geplaatst zijn van het Nieuwe Verbond, zouden wij ons, **op hetzelfde moment en voortaan**, stellen onder de leiding van Zijn Heilige Geest Die in ons woont.

Die Geest, door en uit Wie wij ook verwekt zijn tot nieuwe schepselen in Christus!

Romeinen 6, 7 en 8:

zegt ons, dat wij niet meer het vlees, de zonde en de wet zouden dienen, maar dat wij de Geest van Christus, in ons, zouden dienen.

Opdat wij niet meer beheerst worden door het vlees, door de zonde en door de wet, maar beheerst zouden worden door de Geest van Christus in ons.

Want alleen de Geest van Christus in ons, leidt ons naar de door God beloofde erfenis, zoonstelling en heerlijkheid.

:16 Dus zeg ik: wandelt door den Geest, en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.

Dit is overigens het **centrale thema** van de hele Galatenbrief, namelijk: Wandelt door de Geest, en als gevolg daarvan zult gij de begeerlijkheden van het vlees niet vòl-brengen.

Let wel, er staat niet:

Dat, als wij maar **eerst** de begeerlijkheden van het vlees niet zullen volbrengen, wij daarna pas zouden kunnen wandelen door de Geest.

Dit vers is juist bedoeld als vaststelling van een logisch feit.

Het is namelijk zo, dat naarmate wij wandelen door de Geest, naar die mate zullen wij de begeerlijkheden van het vlees **niet vòl-brengen**.

Denk daarbij overigens ook niet, dat hier zou staan dat, als wij door de Geest wandelen, dat wij dan niet meer zullen zondigen en dat de begeerten van het zondige vlees dan geen aardse uitwerking meer zouden hebben in ons leven.

Dit is wel zo, en dit blijft ook zo, zolang wij nog in het vlees zijn.

1 Johannes 1:8:

Want indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij ons zelve, en de waarheid is in ons niet.

:16 Om het eenvoudiger te zeggen:

Waar wij door de **Geest wandelen**, daar krijgt het vlees, logischerwijze, niet meer de volledige vrijheid om de wil van het vlees te **vol-brengen, helemaal ten uitvoer te brengen**.

Wandelen door de Geest... betekent dan ook, dat wij ons laten leiden door de Geest van Christus in ons hart.

Dit gaat uiteraard ten koste van de wandel en de begeerlijkheden van het vlees, namelijk het leven van de oude mens in Adam.

Als iemand meent toch de wet daarbij nodig te hebben (omdat hij het argument hanteert dat hij door de wet minder zal zondigen): de Schrift zegt daarentegen:

De enige mogelijkheid die er is gegeven, om de begeerlijkheden van het vlees niet te vol-brengen, is te wandelen door de Geest.

Want u weet toch, dat van de wet gezegd wordt, dat zij **door het vlees** niet maar "**zwak is**", maar dat zij **door het vlees "krachteloos"** is.

Romeinen 8:3:

Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en *dat* voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

Romeinen 8:7-9a:

Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God, want het vlees onderwerpt zich der wet Gods niet, want het kan ook niet.

En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont.

Johannes 3:6:

Hetgeen uit het vlees geboren is, *dat* is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, *dat* is Geest.

Romeinen 8:9b:

Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

Vóór de komst van de wet werden de begeerlijkheden van het vlees óók gedaan.

Onder de wet nemen de begeerlijkheden van het vlees **bovenmatig toe**. Door de wet worden de begeerlijkheden van het vlees juist tot volheid gebracht.

Wat een Kracht had moeten zijn, waardoor de mens minder zou gaan zondigen, door het plaatsen van het zwakke vlees onder de wet, nemen de zonden juist bovenmatig toe. (*Romeinen 7:13; Galaten 3:19*)

Zo blijkt de Kracht der Wet juist krachteloos te zijn.

Dit komt omdat de wet gelegd was op het zondige vlees.

Het vlees onderwerpt zich niet aan de wet Gods, **en kán dit ook niet**. (*Romeinen 8:7*)

Romeinen 8:

De enige manier waarop de kracht van de zonde en de begeerlijkheden van het vlees, niet tot **volheid** gebracht worden, is door de Kracht, namelijk door de werking van Gods Geest in de gelovige.

Door te wandelen door de Geest.

Weet daarbij wel, dat het bestrijden van onze zonden, **niet het doel is** van onze wandel door de Geest.

Weet daarbij ook, dat **als** de zonden **eventueel** in ons leven minder worden (en dit uiteraard dan door onze wandel door de Geest), **dat dit slechts een** (voor ons aangenaam) **bijverschijnsel is**.

Het doel van onze wandel door de Geest, is **niét** de onderdrukking van onze zonden.

Het doel van onze wandel door de Geest, is dat wij het Koninkrijk Gods zullen beërven.

Let wel, het Koninkrijk Gods ingaan, is iets anders dan het Koninkrijk Gods beërven.

Het Koninkrijk Gods zijn wij allang, op grond van geloof, **ingegaan**. Bij onze wedergeboorte.

Vanaf dat moment zijn wij overgezet vanuit de dood, in het Leven.

Vanaf dat moment zijn wij kinderen Gods geworden en hebben Zijn Geest ontvangen.

Vanaf dat moment zijn wij overgezet vanuit de duisternis, in Zijn wonderbaar Licht

Vanaf dat moment zijn wij getrokken uit deze tegenwoordige boze eeuw en hebben wij deel aan de toekomstige eeuw.

Vanaf dat moment zijn wij gezet in het Koninkrijk van de Zoon Zijner Liefde.

Vanaf dat moment zijn we gezet en zijn we gezegend met elke Geestelijke zegening, in de hemel, en in Christus.

Vanaf dat moment hebben wij het hemelburgerschap ontvangen.

Vanaf dat moment zouden wij de dingen zoeken en bedenken die in de hemel zijn en dus niet die op de aarde zijn, want ons leven is met Christus verborgen in God.

Vanaf dat moment zouden wij elk moment van de dag, komen tot in het binnenst heiligdom, om te naderen tot Hem, Die als onze hogepriester gezeten is op de troon der genade.

Vanaf dat moment zijn wij door God tot priesterschap en tot koningschap geroepen.

De HEERE Jezus Christus wil ons tot koningen en priesters maken voor Zijn God en Vader.

En dáárom hebben wij Gods Geest ontvangen.

Opdat wij door Zijn Geest en door Zijn Werk aan ons en in ons (op grond van geloof en uit de rijkdom van Gods genade), met Christus het Koninkrijk zullen **beërven** en tot zonen zullen worden aangesteld in de toekomst.

We zullen dan delen in de heerschappij van Christus.

We zullen dan de wereld en zelfs de engelen oordelen.

Daartoe zijn we geroepen en daartoe worden we dus nu opgevoed.

En nogmaals, dit kan alleen:

door Zijn Geest, en dus niet door onze werken van het vlees

door genade, en dus niet door de wet

door geloof, en dus niet uit de werken der wet

door de vrijheid in Christus, en niet door de slavernij der wet

:16 Dus zegt dit vers:

Als u zo nodig de zonden in uw leven wilt verminderen, dan is dit in ieder geval niet mogelijk door een leven onder de wet.

Bovendien zult u dan de beloofde erfenis mislopen en het Koninkrijk niet beërven.

Want dat de kracht van de zonde minder wordt, is alleen mogelijk door te wandelen door de Geest.

Door diezelfde Geest, waardoor en waaruit u ook wedergeboren bent.

Het opgroeien van kind van God, naar zoon van God, vindt dus **niet plaats onder de tuchtmeester der wet**, maar **onder leiding van de Geest van Christus in ons**.

Romeinen 8:14:

Want zovelen **als er door de Geest Gods geleid** worden, die zijn **zonen Gods**.

Want zovelen er **door de Geest Gods geleid** worden, zullen het Koninkrijk Gods **beërven**.

:16 Dus zeg ik: wandelt door den Geest, en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.

Laat je leiden door de Geest van Christus Die in je woont.

Zolang je in het vlees bent, zul je de begeerlijkheden van het vlees nog wel doen, maar je zult de begeerlijkheden van het vlees niet tot "volheid" brengen.

De enige manier om de zondekracht van het **vlees** te verminderen, is door te wandelen door de **Geest**.

Maar nogmaals:

Het ontvangen van de Geest van Christus in ons en het wandelen door Zijn Geest, **heeft niet tot doel de bestrijding van de zonden** of van de begeerlijkheden van het vlees.

Dit is eventueel maar een bijverschijnsel.

Het doel is dat wij (zonder te letten op onze zonden en tekortkomingen) ons zouden overgeven aan het werk van de Geest van Christus in ons.

We zouden ons overgeven aan de Macht van Zijn Geest, in plaats van te strijden tegen de macht der zonden en tegen de begeerlijkheden van het vlees.

Romeinen 8:1 en 2:

Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

Want de Wet des Geestes des levens (= het Nieuwe Verbond) in Christus Jezus, heeft mij vrijgemaakt van het Oude Verbond, namelijk van de wet der zonde en des doods.

(2 Korinthe 3:7 en 9: de wet is een bediening des doods en een bediening der verdoemenis.)

En Paulus zegt hier, dat hij in de praktijk van zijn leven pas verlost werd van het Oude Verbond der wet, doordat hij leerde leven onder het Nieuwe Verbond der genade.

Voorzover hij leerde leven onder de genade en in de vrijheid van het Nieuwe Verbond zover werd hij in de praktijk vrijgemaakt van het leven onder het Oude Verbond der wet.

En zo werkt het voor ons allemaal!

We zouden eigenlijk **moeten leren**, om dagelijks onze dag te beginnen met de HEERE te danken voor het feit dat wij nieuwe schepselen in Christus zijn, en dat wij leven onder het Nieuwe Verbond der genade.

Wij zouden leren Hem dagelijks te danken voor de volkomen verlossing, voor de vergeving der misdaden naar de rijkdom Zijner genade, Die in Christus Jezus is.

Daar zouden wij de rest van de dag vervolgens ook uit leven.

Ongeacht wat er zoal mis gaat op die dag.

Wij vragen dus de HEERE niet meer om vergeving van onze dagelijkse zonden, maar wij danken Hem voor het feit, **dat al onze misdaden vergeven zijn.**

Dat de HEERE ze dus **nimmer meer gedenken** zal.

En als wij wandelen door de Geest...

Als wij Gods wijze van denken, ons eigen leren maken...

Als wij zelf, dagelijks wensen te (leren) leven uit genade...

en in vrijheid...

en uit vergeving van zonden...

dan blijken wij ineens ook meer genade, vrijheid, liefde en vergeving te hebben voor onze broeders en zusters in Christus!

:16 Dus, wandelt door den Geest en gij zult (als vaststelling van een feit) de begeerlijkheden van het vlees niet vòl-brengen.

Galaten 3:3:

Want je bent toch niet zo uitzinnig, daar je met de Geest begonnen bent, je nu voleindigt met het vlees?

:17 Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.

:17 *Romeinen 8:5-9:*

Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, *bedenken*, dat des Geestes is.

Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der Wet Gods niet; want het kan ook niet.

En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont.

Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

De begeerte van het vlees staat tegen de Geest, en de Geest staat tegen het vlees.

De voor het vlees begeerlijke boom in de Hof van Eden, namelijk de Boom van Kennis van goed en kwaad (= als type van het leven van het Oude Verbond der wet), **staat tegen** de Boom des Levens (= als type van het Leven van het Nieuwe Verbond der genade).

:17 En waar wij uit de Geest leven, **en de Geest dan tegen ons vlees staat**, daar wordt de begeerlijkheid van het vlees teruggedrongen.

We krijgen namelijk minder aandacht voor de begeerlijkheden van het vlees.

:17 Alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.

Romeinen 7:15 e.v.:

En wat de werkingen van mijn vlees dan nog zullen zijn, **dat ben ik niet**.

Maar dat is zonde die in mij woont.

Galaten 2:20:

En ik ben met Christus gekruist, en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij.

:18 Maar indien gij door den Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet.

:18 *Romeinen 8:14:*

Zovelen als er in de praktijk door de Geest Gods geleid worden, **die zijn zonen Gods.**

Zovelen als er in de praktijk van hun leven door de Geest Gods geleid worden, die zullen tot zoon van God gesteld worden in de toekomst.

Maar hier staat:

Zovelen als er in de praktijk van hun leven door de Geest Gods geleid worden, die zijn **in de praktijk van hun leven niet onder de wet.**

Die zullen niet alleen het Koninkrijk Gods ingaan, maar zullen ook het Koninkrijk Gods beërven.

De voorwaarde voor het ontvangen van Zoonschap en Erfenis is, dat men zich dus niet onder de wet stelt, maar dat men zich stelt onder de genade, en in de vrijheid en onder de leiding van de Geest, **tot de dienst aan God.**

En andersom:

Indien een gelovige in Christus zich door de wet laat leiden, wordt hij dus niet geleid door de Geest van God.

Dan is hij dus slaaf van de wet, en slaaf van de zonde, en slaaf van het eigen vlees.

Als dit zo blijft, ontvangt hij in de toekomst geen aanstelling tot zoon van God, want hij is een kind van God gebleven, hoewel de Geest hem had willen leiden naar volwassenheid, en zoonstelling.

Hij gaat dan, als kind van God, wel het Koninkrijk Gods in, maar hij zal niet erven.

In plaats daarvan zal hij schade lijden.

En dus zouden wij leven door geloof en uit genade en in de vrijheid!

Mocht ik u er nog niet eerder op gewezen hebben:

Genade, is onverdiende gunst!

Genade, wordt alleen gegeven aan hen die veroordeelde misdadigers zijn!

Genade, kunnen wij alleen accepteren als wij ook schuld bekenen!

Mensen die onder de wet leven, beschouwen zichzelf meestal niet als misdadigers.

In de praktijk blijken zij ook geen enkel beroep te doen op de genade Gods.

Zij proberen zichzelf te rechtvaardigen door een leven onder de wet. Ze slaan zichzelf daarbij veelal op de borst, omdat zij niet zo slecht zijn dan anderen.

Daarentegen zijn er vele Christenen uit zware richtingen, die wel van zichzelf zèggen dat zij misdadigers zijn, maar in de praktijk geloven zij er eigenlijk niets van.

Zij mogen dan niet op een podium staan en zij zichzelf op de borst slaan en zichzelf verhogen omdat zij zichzelf zo slecht nog niet vinden, **maar een schavot is ook een podium, is ook een verhoging!**

Op dat schavot verhogen zij zich wel degelijk.

Zij zouden moeten geloven dat zij voor God geen misdadigers meer zijn. Dat zij in Christus volmaakt, heilig en onberispelijk zijn en dat zij vrije toegang hebben tot de troon der genade in het binnenst heiligdom.

Titus 2:11:

Want de zaligmakende Genade Gods is verschenen **aan alle mensen**. Daarom laten wij ons door die zaligmakende genade God ook onderwijzen.

En dus hebben wij eerst schuld bekend.

Vervolgens hebben wij deze door God aangeboden genade met beide handen aangegrepen.

Daarna zouden wij, in de praktijk, leven uit de rijkdom van Gods genade! We lezen hier hoe noodzakelijk is om de zaligmakende Gods te ontvangen, want de wet versterkt alleen maar de volgende genoemde werken van het vlees:

- :19** De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid,
- :20** Afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen,
- :21** Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven.

Romeinen 1 en 3:

Hier vinden we nog een langere opsomming van de werken van de natuurlijke mens.

Ook het praktische leven en de gezindheid van een wedergeboren mens kan er zo uitzien, als hij zich laat leiden door zijn "oude mens" en door de begeerten van het vlees.

Daarom deze ernstige waarschuwing (vers 21) dat hem dit schade zal toebrengen bij de openbaring voor de Rechterstoel van Christus.

Efeze 5:5

Want dit weet gij, dat geen hoereerder, of onreine, of gierigaard, die een afgodendienaar is, erfenis heeft in het Koninkrijk van Christus en van God.

Kolossenzen 3:4-6:

Wanneer *nu* Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, *namelijk* hoererij, onreinigheid, *schandelijke* beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst.

Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid

:21 Nog even het volgende, voor de duidelijkheid, in verband met het "ingaan" of het "beërven" van het Koninkrijk Gods.

Wij zijn het Koninkrijk Gods ingegaan op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus.

Wij deden van nature de werken die hier beschreven worden.

Dus zonder enig positief werk onzerzijds, zijn wij alleen door genade behouden en een kind van God geworden.

Met Christus zijn we gezet in de hemel, in het Koninkrijk van de Zoon Zijner Liefde.

Maar: van nature en in Adam, deden wij en doen wij deze dingen nog steeds.

Wij doen deze werken nog steeds, maar wij brengen deze werken, deze vleselijke begeerlijkheden niet meer tot volheid als wij wandelen door de Geest. (*Galaten 5:16*)

Nu wij kinderen Gods geworden zijn, is het de bedoeling, dat wij niet

meer ons vlees de volle aandacht zouden geven, daar niet meer op letten. Dat wij niet meer zouden wandelen naar het vlees en naar de gezindheid van het vlees.

Ook niet het vlees zouden prikkelen, namelijk actief maken, door de wet. Want als het vlees, namelijk een zondaar, actief wordt, **dan gaat hij zondigen**.

Als het vlees actief wordt door de wet, **gaat het vlees bovenmatig zondigen**.

Dus niet het vlees prikkelen door de wet, want dat is ons vlees **négeren**. We zouden het vlees niet **négeren**, maar **negéren**.

Onze oude mens is namelijk met Christus gestorven.

We zouden, in de praktijk, de oude mens, het vlees, voor dood moeten rekenen.

En vervolgens zouden wij leren leven uit, en leren wandelen door de Geest Gods.

:19- Degenen die, als kind van God, naar de oude mens leven, zullen het Koninkrijk Gods niet beërven.

Er zijn vele Christenen, vele wedergeboren mensen, die leven naar de werken van het vlees.

Dikwijls wordt dit door de wet versterkt, omdat de wet het vlees nog meer prikkelt. Door de wet nemen de zonden alleen maar toe!

:19- We zouden er een gewoonte van maken om opsommingen van volkeren, van zegeningen, van gaven, van werkingen van het vlees, van vrucht van de Geest enzovoort, eens te tellen, hoewel we niet altijd de betekenis van een opsomming zullen verstaan.

Volgens mijn telling, komen we bij de opsomming van de werken van het vlees tot 18.

Bij het getal 18 word je voor de keus gesteld.

Het is de tijd om voor de 2^{de} keer (2 x 9) te baren.

Dus: of je vervolgt je vruchteloze levenswandel en komt om
of je bekeert je van zo'n levenswandel en je zult vrucht dragen
voor de eeuwigheid.

:22 Want de vrucht des Geestes is:

Liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

:22 **Vrucht van de Geest**

Vrucht, die in het verborgene geplant is en nu tot ontwikkeling komt. Het verborgen, maar actieve **werk van de Geest van Christus** in de gelovige.

Vrucht van de Geest staat dan tegenover de werken van het vlees.

(Galaten 5:19-21)

De werken van het vlees zijn die werken, die de natuurlijke mens zichtbaar voortbrengt.

Die werken hebben ook een verborgen oorsprong, want ze zijn voortgebracht door de geest, namelijk door het denken, van de natuurlijke mens.

Werken, die uit het ongelovige en duistere hart van de mens voortkomen. Hij is daar nogal trots op, want hij doet ze schaamteloos, in alle openbaarheid.

Ook Vrucht van de Geest:

heeft niet in de eerste plaats met werken en met zichtbare dingen van doen...

maar heeft met onzienlijke dingen van doen, namelijk met een bepaalde gezindheid...

namelijk: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

Natuurlijk zal Vrucht van de Geest uiteindelijk wel uitwerking hebben in iemands leven.

Vrucht van de Geest, dan wel de gezindheid van Christus, zal dan niet alleen **in ons hart** zijn, maar zal ook **in onze wandel** tot uitdrukking komen.

:22 Wat de Geest van God in ons leven bewerkstelligt, dan wel bewerkstelligen wil, is Vrucht van de Geest: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

Als wij wedergeboren zijn uit onvergankelijk Zaad, namelijk door het Eeuwig blijvende Woord van God...

Als wij dus de Geest van God hebben ontvangen...

Als die Geest in ons leven "vrucht draagt", brengt dit in ons leven een verandering van gezindheid teweeg...

Dat verandert in zekere mate ons karakter...

Dat verandert onze smaak...

Dat verandert onze reuk...

We houden er een totaal andere eetgewoonte aan over: niet meer de moedermelk (namelijk gericht op aardse zegeningen), maar de vaste spijs van onze hemelse Vader (dus gericht op de hemelse zegeningen).

Romeinen 6:4:

En wij wensen dan ook niet meer te leven en te wandelen tot heerlijkheid van onszelf, maar wij wensen te leven en te wandelen in nieuwheid des Levens en tot heerlijkheid en Vrucht van onze hemelse Vader.

Dit vrucht dragen gaat uiteraard **niet zonder lijden, kastijding (= pedagogie, opvoeding), verdrukking en barensnood.**

Maar weloverwogen zuchtingen (= Geestelijke dingen bedenken) verlichten wel de pijn en moeite van de weeën in ons en aan ons.

Romeinen 8:22 e.v.:

Want wij die de eerstelingen des Geestes zijn, zijn ook zelf in barensnood.

Hebreeën 12:11:

En alle kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen *zaak* van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid dengenen, die door dezelve geoefend zijn.

Hoe kwamen wij op de gedachte dat er verdrukking, kastijding en barensnood zijn zou?

Nu, dit weten we omdat we deze opsomming van de "**Vrucht van de Geest**" geteld hebben!

Het is toch niet voor niets een **negenvoudige vrucht**?

Dus terug naar het "in barensnood zijn".

Hierin wordt aanschouwelijk onderwijs gegeven door middel van een zwangere vrouw.

Vrucht, namelijk nieuw leven, is verwekt in haar **oude(re)** lichaam.

Tijdens haar zwangerschap heeft een vrouw meer oog voor de in haar verwekte vrucht, dan voor de situatie en de werkingen van haar eigen "oude vlees"!

Dit doet ze niet omdat dit van iemand moet!

Dit doet ze op grond van haar liefde voor dat leven, **dat door haar Man** in haar verwekt is.

Je hoort en ziet vervolgens, dat er bij haar een verandering van gedachte, en logischerwijze ook van gedaante plaatsvindt.

Ook haar reuk en haar smaak kunnen veranderen. (2 Korinthe 2:14 e.v.; 1 Petrus 2:3)

Haar eetgewoontes veranderen. (1 Petrus 2:2; Hebreëen 5:14)

Ze wordt soms misselijk van het aardse voedsel.

Het kan zelfs gebeuren dat zij bij de geboorte van de zoon, zelf zal sterven, zegt Rachel.

Wij sterven dan ook naar de oude mens, door onze wedergeboorte.

Terug naar Galaten 5:22:

:22 Wat voorop staat bij het “vrucht dragen” van de Geest, is **Liefde**.

Liefde = veronderstelt trouw, namelijk geloof

terwijl overspel en hoererie (uit vers 19) ontrouw, namelijk ongelooft uitbeeldt

= gemeenschap

= voor God

= voor het Woord der Waarheid

= voor de broeders

Door de Liefde Gods zal Vrucht, namelijk het Woord der Waarheid in ons hart geplant worden.

Het leven van de gelovige zou vervolgens in de eerste plaats gericht zijn op de ontwikkeling en openbaring van deze “Vrucht van de Geest”.

En daarbij is het absoluut niet in de eerste plaats Gods wil:

dat wij dan geen overspel, hoererie, enz. meer zouden bedrijven, en dat wij de begeerlijkheden des vleses **niet meer zouden doen**.

Wat de HEERE in de eerste plaats wil, is:

dat Zijn Leven in ons gestalte krijgt...

dat wij veranderd worden naar het Beeld van Gods Zoon...

dat wij dezelfde gedachten, gezindheid en handelwijze als de HEERE Jezus Christus krijgen...

Het gaat dus om: de Vrucht van het Leven Gods in ons denken

de Vrucht van de Heilige Geest in ons denken

de Vrucht van Christus in ons denken

de Vrucht van het Woord van God, in ons denken

de Vrucht des Lichts in ons denken

Zoals: **liefde = (levende gemeenschap), blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.**

Liefde, als Vrucht van de Geest, is gericht op de **Ander** en op anderen. Vrucht van de Geest is het kenmerk van de HEERE Jezus Christus. Vrucht van de Geest is de gezindheid van onze Heiland! Het is in de eerste plaats de bedoeling dat Zijn gezindheid en Zijn kenmerken in ons opgewekt worden. Niet door onze eigen inspanningen uiteraard, maar door het werk van de Geest van Christus in ons. Het zal waarschijnlijk niet nodig zijn, maar voordat we verder gaan, zullen we toch nog even ingaan op de uitspraak uit:

Galaten 5:16: Wandel door de Geest.

De vraag zou kunnen zijn: **Wat betekent dit?**

Hoe doe je dat dan?

Het klinkt als iets mystieks, als iets ongrijpbaars, Alsof het iets met voelen, ervaren en emotie te maken heeft? Nu, wandelen door de Geest kan alleen, als de Geest van God in ons actief is of in ons actief *má*g zijn. Als wij onszelf bewust aan de HEERE geven, Hem vragen of Hij Zichzelf in ons gestalte wil geven en wij ons beschikbaar stellen voor Zijn dienst.

Efeze 5:18:

Hier zegt de apostel Paulus hetzelfde, maar nu met andere woorden: **wordt vervuld met de Geest.**

Kolossenzen 3:16:

In deze brief vermijdt Paulus zelfs het woord "Geest", omdat de Kolossenzen gevoelig waren voor filosofie, ijdele verleidingen en overleveringen der mensen. (*Kolossenzen 2:7*)

In deze brief zegt hij: **het Woord van Christus wone rijkelijk in u.**

De vrucht, namelijk het resultaat hiervan, wordt in beide schriftplaatsen beschreven: sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende en psalmende den HEERE **in uw hart.**

Het blijkt dus, dat het Woord wel een uitwerking heeft naar buiten toe, maar dat **is niet het eerste doel.**

Het eerste doel is, **dat ons hart vervuld wordt** met het Woord en dus met de Geest van Christus.

Galaten 5:16:

Dus: wandel door de Geest...

word vervuld door de Geest...

is gelijk aan: het vervuld worden met het Woord Gods en met de gedachten Gods!

We zouden het Woord van God in onze harten laten schrijven, door dat Woord te geloven.

Dan leren we begrijpen hoe de HEERE Zelf denkt en, vanzelfsprekend, daaruit handelen.

Want we zullen pas de gezindheid van Christus ontvangen, als wij Zijn gezindheid eerst **willen leren verstaan, en die ons eigen willen maken.**

In en door het Woord van God, openbaart de HEERE Zich aan ons.

In en door het Woord van God, komen we dus tot kennis van Wie Christus is.

De Geest van God overtuigt ons ervan, **dat dit Woord van God, de Waarheid is.**

In het Oude Testament heeft de HEERE Zich steeds geopenbaard, als goedertieren, genadig en barmhartig.

In het Nieuwe Testament wordt ons gedemonstreerd op welke wijze, Hij Zijn goedertierenheid, Zijn barmhartigheid en Zijn genade tot uitdrukking gebracht heeft.

Hoe wij daaraan deel hebben gekregen.

Jacobus 1:18-21:

De bedoeling van de prediking van het Woord van God, aan ons die wedergeboren zijn, en deel gekregen hebben aan het Koninkrijk van Christus, is, dat wij het Woord van God zouden ontvangen, zouden laten planten, zouden laten schrijven, in ons zachte hart, omdat dat onze zielen (dat is onze praktische levenswandel) zal zalig maken.

Daarom, "afgelegd", dat wil zeggen "genegeerd", alle vuiligheid en overvloed van boosheid, enz., zodat wij niet alleen hoorders des Woords, maar ook daders des werks zijn.

Namelijk, in praktische zin alleen uit het Woord van God leven en leren leven.

Maar, in de eerste plaats gaat dat door, en gaat het om een verandering van denken!

(Romeinen 12:1 en 2)

Als ons dan gezegd wordt: **wandel door de Geest, dan kan dit alleen: als wij ons laten vullen met het Woord Gods... als wij ons dus laten vullen met de Geest Gods.**

Het Woord Gods is immers door de **Geest van God voortgebracht.**

Dat wat door de **Geest is voortgebracht, dat is Geest.**

Wandel door de Geest is dus niets anders dan:

wandel (leef) uit, in en door het Woord Gods...

wandel (leef) uit en in Christus...

wandel (leef) door de Geest, door het Woord, namelijk door Christus, Die in u woont.

De hele Schrift spreekt **alléén over Christus.** (*Johannes 5:40*)

En om nog twee andere synoniemen te gebruiken:

Efeze 5:2:

Wandel in de Liefde!

God is Liefde!

Christus is God!

Wandel dus in Christus, namelijk door het Woord, in de Liefde en met de gezindheid van Christus!

Efeze 5:8-10:

Wandel in het Licht!

Gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij in het licht, in den HEERE!

Wandelt als kinderen des lichts!

Want de vrucht des Geestes is in alle goedigheid, en rechtvaardigheid, en waarheid, beproevende wat den HEERE welbehagelijk zij.

Genesis 1:3; 1 Johannes 1:5: God is Licht...

Johannes 8:12; 9:5; 12:46: De HEERE Jezus Christus is het Licht der Wereld!

Het Woord is de zelfopenbaring van God, **Die Licht en Liefde en Waarheid is.**

Dus klinkt de definitie van Licht:

Efeze 5:13: **want al wat openbaar maakt, is Licht.**

Als wij het Woord van God geloven en ontvangen, en ons hart ervoor openstellen, dan ontvangen wij de Levende God, in ons binnenste, in ons hart, in ons denken.

Dan ontvangen wij de Goddelijke natuur; het Leven van Christus; Zijn Heilige Geest.

Vervolgens gaat het erom, dat wij ons door Zijn Licht, Zijn Liefde, Zijn Woord der Waarheid en door Zijn Geest laten onderwijzen, om zo te komen tot kennis van Christus.

Waar de Geest, waar Christus, waar de Liefde Gods in ons hart woont, daar zullen wij, met datzelfde hart, ook liefde hebben voor elkander.

Want de Liefde Gods, Die in onze harten is en wordt uitgestort door de in ons wonende Geest van Christus, is de **Vrucht van de Geest**.

:23 En tegen de zodanigen, is de wet niet.

:23 De wet wordt hierin juist vervuld.

Volgens de wet zouden wij de Naaste(n) liefhebben.

Dat is precies wat er gebeurt, maar niet door de wet, maar door Vrucht van de Geest, in onze harten.

De Geest van Christus bewerkt in ons hart deze negenvoudige Vrucht.

Deze negenvoudige Vrucht van de Geest staat tegenover de werken van het vlees.

Deze Vrucht van de Geest is een beschrijving van de gezindheid van Christus!

Romeinen 12:1 en 2:

Nogmaals, het gaat er niet in de eerste plaats om, dat kinderen Gods **de werken** van de Geest zouden openbaren.

Het gaat er in de eerste plaats om, **dat wij van karakter en van gezindheid veranderen**.

Dat wij hervormd, oftewel veranderd worden in **de vernieuwing van ons denken**.

Dus onze werken zijn niet in de eerste plaats belangrijk, maar onze gezindheid, ons denken.

Galaten 5:17:

Dat is wat ook hier naar voren wordt gebracht.

Dat wij veranderd worden van denken door de inwerking van het Woord en door de Geest van Christus.

Anders leren denken, doe je nu eenmaal door andere informatie tot je te nemen.

Door je hart en je gedachten te voeden met andere informatie.

Niet met informatie van een mens of van mensen, maar met het Woord van God.

Namelijk : **wandel door de Geest**

: **word vervuld met de Geest**

: **het Woord van Christus wone rijkelijk in u**

Het in gemeenschap leven met het Woord van God in de praktijk van alledag, zal ertoe leiden, dat wij in gemeenschap leven met elkaar.

Namelijk dat wij elkaar in praktische zin liefhebben.

Dat wij elkaar in praktische zin dienen.

:23 En tegen de zodanigen, is de wet niet.

Heeft u er ook deze tekstverwijzing onder staan?

1 Timotheüs 1:9-11:

En hij dit weet, dat **den rechtvaardigen de wet niet is gezet**, maar den onrechtvaardigen en den halsstarrigen, den goddelozen en den zondaren, den onheiligen en den ongoddelijken, den vadermoorders en den moedermoorders, den doodslagers,

Den hoereerders, dien, die bij mannen liggen, den mensendieven, den leugenaars, den meinedigen, en zo er iets anders tegen de gezonde leer is;

Naar het Evangelie der heerlijkheid des zaligen Gods, dat mij toebetrouwd is.

1 Timotheüs 1:9-11:

De rechtvaardige, dat is de gelovige in Christus, die wil leven uit genade, wenst te staan in de vrijheid, wil wandelen door de Geest, wil wandelen in de Liefde en in het Licht, die gericht is op éénheid en is gericht op Liefde onder elkander.

De wet is wèl gezet voor de onrechtvaardigen, namelijk voor degenen die wensen te leven en wandelen naar de "oude mens"

Zij veroorzaken alleen maar strijd en verdeeldheid en verstoring van éénheid en van vrijheid.

Daar is geen liefde, maar daar is haat, jalouzie, ergernis en strijd.

Even tussendoor:

Weet u dat de getalswaarden van het Hebreeuwse woord voor liefde en het woord één, bij allebei 13 is? Liefde en één hebben beide de totale getalswaarde 13.

“Liefde” en “één” hebben dus van alles met elkaar van doen.
Liefde leidt toch naar **éénwording** en naar **éénheid** en naar **éénsgezindheid**?

Liefde = אהבה = 5.2.5.1 = 13

Eén = אחד = 4.8.1 = 13

Het getal 13 is niet het ongeluksgetal, maar is het omwentelingsgetal. Bij 13 gebeurt er namelijk iets totaal anders in het leven, dan men eerst gewend was.

In eerste instantie voelt men zich daar zeer ongelukkig en onwennig bij. (Tenminste, dat zei Ismaël toen hij besneden werd.)

Men heeft in ieder geval bij een verandering zeer gemengde gevoelens.

:24 Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.

:24 Maar die van Christus zijn.

Allen die beleden hebben, **dat zij niet meer van zichzelf zijn.**

In ons denken hebben wij dus afgerekend met onze “oude mens”.

Afgerekend met het vlees en met de begeerlijkheden van het vlees.

Wij hebben het vlees niet letterlijk gekruist, maar in onze gedachten wel.

Een gelovige wordt geacht niet meer te leven, onder de eerste beginselen der wereld.

Laat staan onder de eerste beginselen van het Jodendom, namelijk wettische voorschriften.

Een gelovige wordt geacht te leven als een nieuw schepsel in Christus.

Hij wordt geacht te weten dat hij geen nieuwe schepping geworden is door het vlees en ook niet door de werken van het vlees, **maar door de Geest van God.**

Hij is namelijk wedergeboren uit de Geest.

Galaten 3:5:

God, Die u dan den Geest verleent, en krachten onder u werkt, *doet Hij dat* uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?

De wil en het verlangen zouden zijn dat de Geest Gods, Die nu in de gelovige woont, ook krachtig in hem zou werken.

We hebben in deze brief aan de Galaten te horen gekregen, en door voorbeelden gezien, waaruit een gelovige **niet zou leven**.

Daartegenover hebben wij te horen gekregen en hebben wij door voorbeelden gezien, waaruit een gelovige **wèl zou leven**.

Daarbij zou de vraag in ons moeten opkomen: **“Hoe doe je dat? Hoe gaat dat dan?”**

Dat is dan ook wat er in het laatste gedeelte van de brief naar voren wordt gebracht.

Logisch ook, want we zouden ons eerst de theorie “eigen” maken en pas daarna kan dit eventueel in de praktijk tot uitvoering gebracht worden.

Galaten 5:1:

Om ons dan maar te beperken tot Galaten 5: daar wordt ons gezegd, **waar wij niet**, en **waar wij wel**, uit zouden leven.

Dat wij **niet wederom** bevangen zouden worden door het juk der dienstbaarheid, het Oude Verbond der wet.

Dat wij zouden staan onder het Nieuwe Verbond der genade, en dat wij zouden staan in de vrijheid, met welke Christus ons heeft vrijgemaakt.

Dat wij zouden wandelen door de Geest.

Galaten 5:13:

Dit wordt hier nog eens herhaald.

Daarbij wordt gezegd, dat wij die vrijheid niet zouden gebruiken als een excuus voor de werken van het vlees, maar dat wij die Vrijheid zouden gebruiken om elkaar te dienen door de Liefde.

Galaten 5:14:

De hele wet wordt in één Woord vervuld: “Gij zult uw Naaste liefhebben gelijk uzelfen”.

Iets wat **door de wet** van de mens geëist werd.

In de praktijk **bleek dit**, juist **door een leven onder de wet, onmogelijk te zijn**.

Maar nu wij **niet meer onder de wet** leven, maar in de vrijheid staan waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt, is het nu wel mogelijk om elkaar te dienen in Liefde.

Als wij in deze vrijheid, **elkaar dienen in Liefde** (als vrucht van de Geest) dan kan de wet daar niets op tegen hebben, want dit is namelijk de bedoeling van de wet.

Als wij in geloof en door genade en in vrijheid, elkaar dienen in Liefde, vervullen wij daarmee de wet.

Iemand die onder de wet leeft en een ander probeert lief te hebben omdat het van de wet “moet”, die leeft en handelt eigenlijk in strijd met de wet.

Wij, die vrij zijn, kunnen elkaar dienen **door de Liefde...**

omdat wij in **de Geliefde** met elkaar verbonden zijn

omdat wij ons in **de Geliefde** met elkaar verbonden weten

omdat wij ons in **de Geliefde** met elkaar verbonden voelen

Wij zijn innig met elkaar verbonden, omdat wij deel gekregen hebben aan de Nieuwe Schepping en aan het Leven van Christus.

Wij zijn innig verbonden met elkaar, omdat wij deel uitmaken van één en hetzelfde Lichaam, waarvan Christus het hoofd is.

Wij zijn innig verbonden met elkaar, als wij ons ervan bewust zijn, dat wij van één en hetzelfde Lichaam zijn en dit ene Leven van Christus ook wensen te leven.

Galaten 5:16:

Dus wandelt door de Geest!

Want daardoor zult gij de begeerlijkheden van het vlees niet volbrengen.

Met zeer grote waarschijnlijkheid, zullen wij de begeerlijkheden van het vlees **wel doen, maar wij zullen ze niet tot volheid brengen.**

Daarom strijden wij niet tegen de zonden en tegen het vlees, maar wij **wandelen door de Geest.**

Daar gaat het ten slotte om en dat is het enige wat de HEERE van ons vraagt.

Want pas dan zullen onze levens vrucht dragen voor Hem!

Galaten 5:19-21:

En niet door de werken van het vlees

Galaten 5:22:

Maar door het Vruchtbare Werk van de Geest

Galaten 5:23:

Waar Vrucht van de Geest aanwezig is, daar heeft de wet geen enkele kracht, geen zeggenschap en geen **veroordeling meer.**

Dit is dan ook de algemene vaststelling van dit hoofdstuk.

- :24 Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.
- :24 We zullen hier wat uitgebreid op ingaan, omdat dit **het grote struikelblok** is in het praktische leven van elke gelovige.

Maar wij die van Christus zijn.

Dit vers zegt dat wij, gelovigen in Christus, het vlees en alles wat daarmee samenhangt gekruist hebben

Wij hebben namelijk onze "oude mens" opgegeven.

Wij kijken in de praktijk naar onszelf als met Christus gestorven, en opgestaan als een nieuwe schepping in Hem.

Wij rekenen en houden vervolgens de "oude mens" voor "dood".

Dat valt echter helemaal niet mee, omdat wij nog alle dagen met onze eigen "oude mens" te maken hebben.

Anderen zeggen ook dat het hen helemaal niet meevalt, omdat zij ook nog met de "oude mens" van mij, van anderen en van zichzelf te maken hebben.

Dat zal allemaal best, **maar de moeite is in de eerste plaats, die, die we hebben met onze eigen "oude mens"**.

Waar het om gaat is, dat wij de "oude mens" voor "dood" houden, er niet meer mee rekenen, er niet op letten, negeren, er niet tegen strijden.

De "oude mens" van uzelf en de "oude mens" van de ander.

Er staat dan ook: Wij **hèbben** het vlees gekruist

daarom **hóuden** wij het vlees voor dood

Bent u van Christus? Ja?

Dan bent u het er ook eens met wat er vervolgens staat.

Namelijk: dat u daarmee **úw** vlees en ook het vlees van de ander gekruisigd hebt.

Romeinen 6:6:

Dit wetende, dat onze oude mens met *Hem* gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde teniet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde (= het leven naar de oude mens) dienen.

Romeinen 6:11:

Alzo ook gijlieden, **houdt het daarvoor** (= rekenen, calculeren) dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen HEERE

Bij een leven onder de wet is dit volkomen onmogelijk, want onder de wet is men juist slaaf van de zonde en van het vlees.

Men moet er onder de wet namelijk voortdurend op letten om het vlees onder controle te houden en dan lukt het nog niet..

Onder de genade zijn wij volkomen vrijgemaakt van alles waarvan wij slaaf waren.

Daarom rekenen wij alles voor “dood” waarvan wij ooit slaaf waren.

Iets voor “dood houden” betekent: “volkomen negeren”!

Tegen een “dode” valt moeilijk te zeggen wat hij doen of laten moet.

Tegen een “dode” heeft het ook geen enkele zin, om nog iets te zeggen.

Als het goed is zegt hij niets terug en onthoudt hij zich van elk commentaar.

We zouden er rekening mee houden, dat hetgeen “dood” is, eigenlijk ook weg is.

Je hebt er geen communicatie en dus geen gemeenschap meer mee.

Dat zou de houding zijn van allen, die in Christus Jezus zijn.

Wij zouden deze houding innemen, ten opzichte van ons “eigen vlees”.

En óók, ten opzichte van het “vlees”, de “oude mens”, van elkaar.

Natuurlijk, deze dingen zeggen wij heel gemakkelijk, maar in de praktijk blijkt dit heel moeilijk te zijn.

Maar het is blijkbaar toch te realiseren, want anders zou deze wijze van denken, ons in de Schrift niet worden voorgehouden.

Eerst zouden wij deze gedachtegang ons “eigen” maken.

In de praktijk van ons leven zullen deze dingen geleerd moeten worden.

In de praktijk betekent dit, dat wij niet alleen onszelf, maar ook anderen leren aanvaarden zoals zij zijn.

Dit betekent dat wij onszelf niet, maar ook anderen niet, zouden proberen te verbeteren.

U heeft namelijk de garantie vanuit de Schrift (en hopelijk ook uit eigen ervaring), dat dit u **absoluut niet zal lukken.**

Dat het middel dat u gebruikt (dat is de wet), de kwaal alleen maar erger maakt.

Probeer uzelf niet te verbeteren, want daar komt niets van terecht.

We zouden onszelf aanvaarden zoals we nu eenmaal zijn, en de “oude mens” verder volkomen negeren.

Nogmaals: dit is erg moeilijk, want het is hetzelfde als jezelf voor “dood” rekenen.

En wie wil er nu graag “dood” zijn?

Als je dood bent, kan iedereen met je doen wat hij wil.

Je kunt door iedereen ongestraft geschopt en vernederd worden, want jij merkt er toch niks van.

Dit is inderdaad de fundamentele Bijbelse gedachte.

Deze gedachte wordt in het volgende hoofdstuk nog verder uitgelegd.

De laatste verzen van Galaten 5 zijn namelijk de inleidende verzen op Galaten 6.

:24 Maar het begint min of meer met deze fundamentele waarheid, dat wij die in Christus Jezus zijn, het vlees hebben gekruist.

Bij dat vlees horen ook de bewegingen des vleses en de begeerlijkheden des vleses.

Het vlees, met al die begeerlijkheden die het vlees in beweging brengen.

De begeerlijkheden des vleses houden de “oude mens” dan ook aardig in beweging.

Door de begeerlijkheden van het vlees, wordt het leven van de natuurlijke mens grotendeels bepaald.

Het zijn al die dingen, waarnaar de natuurlijke mens zich meent te moeten uitstrekken.

Die dingen, die hij kennelijk wil bereiken voor de toekomst en in het hier en nu.

Die dingen, waardoor hij zich denkt te kunnen en te moeten handhaven in de wereld.

Die dingen, die eigenlijk zo elementair zijn voor onze natuurlijke mens, **zouden wij opgeven.**

Wij zouden **tevrede zijn** met hetgeen wij **vandaag** ontvangen.

Daaruit zouden wij leren leven.

Dat is feitelijk de doodsklap voor de natuurlijke mens.

De boodschap, dat het ons er niet meer om gaat iets te bereiken in deze wereld, willen wij waarschijnlijk **niet zo graag** aan onze kleine kinderen vertellen, omdat wij bang zijn, dat er dan niets van hen terecht zal komen in deze wereld.

Toch is dit volstrekt **dè bijbelse gedachte.**

Namelijk: dat wij het vlees gekruist hebben met de bewegingen der begeerlijkheden.

In de eerste plaats van onszelf, en dat is toch echt de eerste en moeilijkste.

Als wij onszelf niet voor “dood” kunnen of willen rekenen en zelf niet voorbij willen zien aan onze eigen “oude natuur”, dan zullen wij **niet in staat zijn** om voorbij te zien aan de “oude natuur” van een ander

Het is algemeen bekend dat, als men anderen (veel) verwijt, dit eigenlijk is, omdat men zichzelf nog zoveel te verwijten heeft.

Als men van zichzelf vindt dat men nog zoveel tekort schiet, wentelt men dit tekort meestal op anderen af.

Anderen worden dan hun tekorten extra zwaar aangerekend.

Hebreeën 13:5:

Uw wandel zij zonder geldgierigheid; en zijt vergenoegd met het tegenwoordige; want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeben, en Ik zal u niet verlaten.

We leren van de HEERE om vergenoegd en tevreden te zijn met het tegenwoordige.

We leren eerst om te aanvaarden wie wij zelf zijn, **ondanks al onze tekortkomingen** die wij van nature (in Adam) nu eenmaal hebben.

Als we dit, in de praktijk van ons leven leren, leren wij tegelijkertijd ook om anderen te aanvaarden, zoals zij van nature (in Adam) zijn.

Hoe beroerd ook.

Want, natuurlijk, anderen zijn altijd veel beroerder dan wijzelf.

Maar... we beginnen niet bij de ander, **maar bij onszelf**.

Niet om onszelf te verbeteren, want dat heeft een leven onder de wet tot gevolg.

We beginnen bij onszelf, namelijk we zouden beginnen om onszelf te aanvaarden, zoals de HEERE ons aanvaard heeft.

Nogmaals:

Geen zelf**verbetering**, maar zelf**aanvaarding**.

We hebben nu eenmaal onze natuurlijke beperkingen, zwakheden en tekortkomingen.

Daar is weinig aan te doen!

Dat zouden wij aanvaarden en ermee leren leven.

Eerlijk gezegd, er is niets aan te doen.

Het enige wat er dan aan te doen valt is, die “oude mens” met zijn tekortkomingen negeren en leren leven vanuit de positie die wij in de HEERE Jezus Christus hebben ontvangen.

2 Korinthe 12:9 en 10:

Want Hij heeft tot mij gezegd: **Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.**

Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone.

Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Want het heugelijke feit blijft toch dat, hoewel wij onszelf wellicht niet accepteren en menen dat er dingen verbeterd moeten worden, het toch zo is, dat de Heiland ons wel accepteert zoals wij zijn.

Wat wij moeten leren is, dat als Hij genoeg neemt met wie wij zijn, wij daar zelf ook genoeg mee zouden nemen.

Dat is de enige werkelijke basis voor ons Geestelijke Leven en onze groei daarin.

Zolang wij nog met het vlees bezig zijn, het verbeteren of onder controle houden daarvan, is er geen sprake van Geestelijk Leven.

Zolang wij werken aan ons vlees, is de Geest van Christus in ons niet werkzaam.

De prediking heeft ons toch geleerd dat wij tot God mogen komen zoals wij zijn, en dus met al onze tekortkomingen.

Dan zullen wij ook moeten leren en aanvaarden dat, nu wij tot geloof gekomen zijn in de HEERE Jezus Christus, wij **inderdaad voor God** nog steeds acceptabel zijn.

Het is deze Bijbelse **Waarheid**, dat wij leven onder de heerschappij van **Zijn genade**, onder het **Nieuwe Verbond** en dit betekent dat wij alle dagen **uit Zijn genade leven**.

Niet omdat wij zo goed zijn.

Maar juist, omdat er zoveel aan ons mankeert.

Het grote wonder is:

dat de HEERE Zijn werk in ons en aan ons verricht, **ondanks** onze oude natuur.

God heeft ons in Christus Nieuw Leven geschonken en Zijn Leven zou in ons tot ontwikkeling moeten komen.

De HEERE ziet in dit werk in ons en aan ons **volkomen voorbij aan onze oude mens**.

En dus:

Galaten 5:16:

Wandelt door de Geest, en gij zult de begeerlijkheden van het vlees niet vol-brengen.

Onze tekortkomingen en de begeerlijkheden van ons vlees zullen niet tot volheid gebracht worden naarmate wij leren wandelen door de Geest.

Maar nogmaals!!!:

Het doel van onze wandel door de Geest is niet de bestrijding, of de onderdrukking van de werkingen van het vlees, maar is tot opbouw van de gemeente, het Lichaam van Christus.

Natuurlijk, in de eerste plaats tot onze eigen Geestelijke groei.

Vervolgens zouden wij bijdragen aan het werk, dat tot opbouw en stichting is van de gemeente.

Tot opbouw van onze broeders en zusters in Christus!

Wat onze "oude mens" betreft:

Die brengt wellicht veel ellende met zich mee, maar dat zijn dingen waar wij nu eenmaal mee moeten leren leven en waarvan we ook moeten leren, dat ze in wezen voor de HEERE van geen enkel belang zijn.

Dat dat niet is waar het maar om gaat.

Het is voor ons zeer belangrijk, zeer essentieel om te weten: die "oude mens" telt voor Hem niet meer.

Hij heeft ons, met alles wat wij en wie wij van nature zijn, verzameld uit de wereld.

Niet omdat wij zulke goede, lieve en voorbeeldige mensen waren, die daardoor in aanmerking kwamen om Eeuwig Leven te ontvangen.

Neen!

De HEERE heeft ons verzameld op grond van het feit, **dat wij dit juist niet waren.**

We waren des doods schuldig, en wij waren wij van nature (in Adam), tot alle goed werk volledig **onbekwaam.**

1 Korinthe 1:27-29:

Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou, en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen.

En het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en

hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen *iets* is, te niet zou maken; Opdat geen vlees zou roemen voor Hem.

Van nature behoren wij dus allen tot die zelfde categorie.

Dat wisten en dat geloofden wij toen.

Hopelijk geloven wij dit nog steeds.

Wij zijn tot geloof gekomen, omdat we wisten dat er van ons niets deugde.

Wij wisten uit ervaring, dat er in ons, namelijk in ons vlees, geen goed woont.

Wij zijn dus afhankelijk van Iemand, Die ons Zijn Kracht, en Zijn Leven geeft.

Welnu, de houding die wij hadden, toen wij tot geloof kwamen in de HEERE Jezus Christus, die houding zou bij ons blijven, voor de rest van ons leven.

Want het dwaze, het verachte, het onedele, en hetgeen niets is, dat heeft God uitverkoren.

Van nature zondaren, maar door genade en op grond van geloof behouden en kind van God geworden.

Dat is wat hier gezegd wordt:

:24 Wij hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.

Als dit **in ons denken** een feit is, dan:

:25 Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.

:26 Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende.

:25 Indien wij door de Geest eeuwig Leven hebben ontvangen...

Indien wij door de Geest zijn wedergeboren...

Indien wij door de Geest leven...

Indien wij met de Geest begonnen zijn, dan zouden wij ook voleindigen met de Geest (*Galaten 3:3*).

Indien wij door de Geest begonnen zijn, zo zouden wij dan ook in de praktijk van ons leven, wandelen door diezelfde Geest.

Het is één ding, te weten dat wij uit de Geest geboren zijn tot nieuwe schepselen in Christus.

Het is een ander ding om te begrijpen dat dit Leven dat wij ontvangen hebben, geleefd en beleefd zou worden in de praktijk van ons leven.

**Wat heb je aan Nieuw Leven, als je er toch niets mee doet?
Wat is het nut van dit Nieuwe Leven, dat je door Genade ontvangen hebt?**

We hebben Gods Geest ontvangen, op grond van onze wedergeboorte. We hebben Zijn Geest en Leven ontvangen, opdat dit Leven in de praktijk van ons leven geleefd zou worden!

Zijn Geest verandert ons denken, onze gezindheid en onze levenswandel.

En nogmaals:

Die Geest hebben wij **niet** ontvangen, opdat “ons vlees” zich zou **aanpassen en verbeteren**.

Die Geest hebben wij ontvangen, opdat het Leven en de gezindheid van Christus, in de praktijk van ons leven, werkzaam zou zijn.

Door Zijn Woord en door Zijn Geest in ons, vindt verandering van denken, verandering van gezindheid, verandering van motivatie en verandering van begeerte plaats.

Alleen het Leven van de HEERE Jezus Christus zal die Kracht zijn in ons leven, waardoor ook onze wandel er anders uit zal gaan zien.

Niet omdat zo ons “vlees” verbeterd wordt, maar omdat **Christus** in u en in mij **leeft!**

Galaten 2:20:

Want, ik ben met Christus gekruist; en ik leef, *doch* niet meer ik, maar Christus leeft in mij.

En hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft.

Als de HEERE ons Leven is, dan zal Hij ook **Zijn Leven in ons leven**.

De Geest, het Leven en het Woord van Christus, zou rijkelijk in ons actief zijn.

Zijn invloed in ons, zal ongetwijfeld uitwerking hebben in onze praktische wandel.

Galaten 5:19-21:

Terwijl het leven onder de wet niet de Geest van God, **maar ons vlees actief maakt**.

De uitwerking hiervan, lezen we onder andere hier.

Galaten 5:22:

Bij een leven onder de wet, vindt dus het tegengestelde plaats, van hetgeen de Geest van Christus, in ons wil bewerkstelligen.

Zijn Leven en Zijn Gezindheid, zou dan ook in onze levens openbaar worden.

En dus is het de bedoeling dat:

we leren om onze "oude mens" af te leggen...

we leren om onze "oude mens" te negeren en om te leven uit de grondbeginselen van de Nieuwe Schepping...

Namelijk te leren leven door de Geest, namelijk door het Woord van God, Hetwelk in ons geplant wordt en Hetwelk onze zielen kan zalig maken. (*Jacobus 1:21*)

:25 Dus als wij door den Geest wedergeboren zijn en dus tot leven zijn gekomen, laten wij dan ook door die Geest wandelen, dat is leven.

Wij hebben de Geest van God ontvangen

: opdat Die Geest in ons zou leven

: opdat wij zouden opwassen in Hem

: opdat wij Gode zouden vrucht dragen

: opdat Die Geest ons zou leiden in heel de Waarheid en naar onze Zoonstelling

Laat ons dus door die Geest wandelen!

En het resultaat:

:26 Dat wij geen zoekers zijn van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende.

:26 Als wij door het vlees wandelen, zijn wij **wèl** zoekers van "eigen eer".

Dan zijn wij ook ogendienaars en mensenbehagers.

Het is dan heel belangrijk, wat anderen van ons vinden.

Aan de andere kant is het zo dat wanneer onze "eigen eer" in gedrang komt, wij elkaar tergen, elkaar dwars zitten en wij jaloers op elkaar zijn.

Dit zijn dingen, waardoor het leven van de natuurlijke mens in hoge mate bepaald wordt.

Heel de samenleving wordt in hoge mate bepaald door jalouzie, nijdigheid, rivaliteit.

Galaten 1:4:

Die Zichzelfven gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader.

Als Hogepriester van het Nieuwe Verbond heeft de HEERE Zich overgegeven aan Zijn Lichaam, de gemeente, om ons te reinigen, te heiligen en onberispelijk te stellen in onze dienst aan God.

Daarvoor worden wij door de HEERE uit deze tegenwoordige boze eeuw getrokken.

Als wij in de praktijk van ons leven wandelen door de Geest, dan is de HEERE er steeds mee bezig om ons meer en meer "los te weken" van de dingen die op de aarde zijn.

:26 Dus laat ons geen zoekers zijn van ijdele eer.

Dit vers zegt, dat de "eer" die men in de wereld zoekt "ijdel", leeg en zo voorbij is.

Aan ons wordt een andere "Eer" beloofd en gegeven, als wij, in de praktijk van ons leven, de "Eer" van God zoeken.

Johannes 12:26:

Zo iemand Mij dient, die volge Mij; en waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn.

En zo iemand Mij dient, de Vader zal hem eren.

1 Korinthe 15:31:

Ik sterf alle dagen, *hetwelk ik betuig* bij onzen roem, dien ik heb in Christus Jezus, onzen HEERE. (Paulus zegt: ik reken mijn "oude mens" voor gestorven.)

Filippenzen 2:16:

Voorhoudende het woord des levens, mij tot een roem tegen den dag van Christus, dat ik niet tevergeefs heb gelopen, noch tevergeefs gearbeitet.

Wij zullen delen in de Eer en in de Heerlijkheid van de HEERE Jezus Christus, in de nabije toekomst, als wij **vanaf nu en voortaan** alleen Zijn eer zoeken.

Dus laat ons **niet zijn** zoekers van "eigen eer".

Maar wat zouden wij in praktische zin **dan wèl doen?**

Nu, dat wordt in de Bijbel nooit concreet gezegd.

Gelukkig maar, anders zouden wij het opnieuw zien en uitvoeren, als zijnde: "wet"!

Er worden wel voorbeelden gegeven van hoe dit er eventueel en mogelijkwijze, uit zou kúnnen zien.

In het volgende hoofdstuk komen daar voorbeelden van.

Want stel, je ziet dat iemand in het vlees een misdaad begaat, zonder dat hij dit eigenlijk wil. (Romeinen 7: als ik het goede wil doen, dan ligt het kwade mij bij; Want het kwade dat ik niet wil, dat doe ik).

Als jij dan zo geestelijk bent, handel dan op gelijke wijze, zoals jij zelf ook zou willen dat er gehandeld werd, als jij een misdaad zou begaan.

(Want wij struikelen allen in vele, en dus op velerlei wijze.)

Breng hem weer terecht (= repareren, herstellen) met de Geest der zachtmoedigheid (als vrucht van de Geest).

Doe je dit niet, dan kon het wel eens zo zijn, dat jij ook verzocht wordt, en dat je dan zelf ook zult struikelen.

Dat jij daarna ook alleen maar kan hopen, dat je van degene die Geestelijk is, genade zult mogen ontvangen en dat hij jouw misdaad herstelt met de Geest der zachtmoedigheid, als vrucht van het Leven van Christus.

Wij zouden elkanders lasten dragen en elkaars onvolkomenheden, onhebbelijkheden.

Want op zo'n wijze, vervullen wij de wet van Christus.

Dat is de Naaste liefhebben!

Amen.